

Druhá část

Shrnutí děje

Druhá část dobrodružství se odehrává na podzim, je sychravo, což dokresluje všudypřítomnou skleslou náladu. Družina se vrací do Šumského Rubu na žádost kněze Strachoty, který je dopisem informoval o tom, že došlo ke smrti akolyty Crhy.

Úkolem družiny je vypátrat Crhova domnělého vraha. Akolyta totiž spáchal sebevraždu, což ale na první pohled není zřejmé, jelikož na jeho těle je nalezeno devět bodných ran. Postavy zjistí, že krátce před smrtí měl Crha emotivní kázání, ve kterém tepal řadu nešvarů, v nichž se poznal nejeden vesničan. Z toho vykrystalizuje šest různých pátracích linií – každá z nich představuje jedno Pokušení (Rozkoš, Krása, Peníze, Sláva, Moc a Vědění). Během výslechů šesti podezřelých by měla družina narazit na informaci, že se asi týden před Crhovou smrtí poblíž vesnice usadila skupina Seveřanů, se kterými se akolyta opil. Severští obchodníci mohou vnést světlo do Crhova případu, pokud je družina vyhledává a vyptá se jich na mrtvého akolytu.

Krátce po příjezdu postav do Šumského Rubu dojde k záhadné vraždě vesničana Lidmíra, který je nalezen mrtvý bez známek zjevného násilí se zbělými vlasy a smrtelnou hrůzu v obličeji. Tuto vraždu (stejně jako další dvě až tři, ke kterým během druhé části dojde) má na svědomí nemrtvý podobný spektře, který samovolně povstal z pohřbeného akolytova těla. Za vše může blízkost pekelného ústí a temné síly, které byly probuzeny při prolití krve během stavby kostela. Ve spektře se uchytila část Crhovy duše, akolyta tak sice nemá nad nemrtvým moc, ale může částečně ovlivňovat výběr obětí. Zavraždění jsou lidé, kteří se kvůli démonům, jež vyvolá s ďáblem spojený Strachota, dostali na scestí. Jejich vražda je vždy iniciována proklínáním Boha, což je stopa, která by měla družina přivést k tomu, že mají vraždy spojitost se smrtí akolyty.

Kněz Strachota je čím dál nepříčetnější a snaží se z vražd obvinít žrekyni Loretu. Poté, co Loreta a její stoupenci pohřbí žehem první oběť spektry, začne Strachota družinu ponoukat, aby našla důkazy proti Loretě. Po třetí vraždě Strachota Loretu uvězní a chystá se ji upálit.

Druhá část by měla končit final fightem se spektrem, která bude pro družinu dost tuhým nepřítelem. V ideálním případě by družina na konci druhé části měla vědět, co se stalo akolytovi Crhovi. Závěrečnou scénou druhé části by měl být plamenný projev Lorety, která obviní vesničany z tmářství (chtěli ji upálit) a rozhodne se opustit Šumský Rub. Pokud družina nechala Loretu upálit, přednese podobný projev některý z jejích stoupenců.

Dopis od kněze Strachoty (úvod druhé části dobrodružství)

Druhá část začíná stejně jako ta první – dopisem, který družina dostane od kněze Strachoty. Tentokrát je to ovšem dopis nečekaný. Družina si se Strachotou čas od času píše, je to jejich přítel, ale většinou se jedná jen o zdvořilostní dopisy, které dosud nenaznačovaly, že by měl Strachota v Šumském Rubu nějaké potíže.

Věrní přátelé!

Věci se nevyvíjí dobrým směrem. Je mou smutnou povinností seznámit Vás se zdrcující zprávou. Můj věrný akolyta a přítel Crha je po smrti. Jednou si náš Pán povolá k sobě všechny své služebníky. Crhova smrt ovšem nebyla přirozená. Byla to odporná vražda!

Ten, kdo si dovolil vztáhnout ruku na služebníka Božího, musí pykat! Snažně vás prosím, zanechte všeho a co nejdříve přijedte do Šumského Rubu. Nechci do celé záležitosti zatahovat světskou moc, proto jsem neposlal pro vojáky knížete Kocela.

Nechci Vám celou tu zvrácenou historii popisovat v dopise, jsou slova, která se nesluší svěřovat pergamenu.

Doufám ve Váš brzký příjezd!

Kéž Bůh opatruje Vaše kroky.

Strachota

Co se stalo se Strachotou?

Mezi první a druhou částí došlo u kněze Strachoty k významné proměně, které si postupně všimnou i postavy. Po uvolnění temné moci při stavbě kostela a blízkosti pekelného ústí, které se nachází ve hvozdu na západ od Šumského Rubu, nebyl Strachota schopen odolávat pokušením. Sám si to ovšem neuvědomuje a ve druhé části to bude v podstatě nezjistitelné i pro postavy.

Strachota začal ve vesnici sloužit jako kněz a zpočátku šlo vše dobře. Strachota byl šikovný a postupně se mu dařilo o nové víře přesvědčit čím dál víc lidí. Získával nad nimi také stále větší moc a s tím začalo narůstat jeho sebevědomí. Peklu aktivita kolem stavby nového kostela nezůstala utajena a začalo kněze svádět, ten vůči těmto pokusům nebyl zcela imunní. Začal hledat v knihách, jak přesvědčit o víře co největší počet vesničanů. A jako náhodou se zrovna v té době dostal do Šumského Rubu i jeden potulný kněz s hromadou knih o šíření víry. Pochopitelně se jednalo o „kněze“, u kterého by při bližší prohlídce bylo nalezeny rohy, ale toho si Strachota vůbec nevšiml a moudrost od zkušenějšího kolegy doslova hltal. Potulný **kněz Nerakaš** naučil Strachotu několika jednoduchým rituálům, kterým měl nerozhodné vesničany přilákat na stranu Boha.

Tyto rituály vždy vyžadovaly nějakou drobnou věc od člověka, který měl konvertovat. Stačil třeba kus oděvu, hřeben nebo nějaký pracovní nástroj. Tyto rituály měly za výsledek, že u „postižených“ jedinců skutečně došlo k tomu, že v jejich očích kněz zvýšil svou autoritu a oni začali více naslouchat jeho hlasu, což v mnoha případech vedlo k tomu, že skutečně konvertovali k nové víře. Bohužel tu je jeden významný vedlejší efekt, o kterém Strachota neví, jelikož potulný kněz Nerakaš se o něm „zapomněl“ zmínit. Při rituálech se z astrálních sfér uvolňují slabší démoni, kteří pak ve vesnici mohou posednout některé vesničany. Takový démon vyvolaný z astrálních sfér si moc nevybírá, často posedne první vhodnou bytost, která se mu namane (specifikace, jací démoné hrozí různým lidem, jsou v pravidlech). **Nejvíce tak knězovými rituály trpí lidé, kteří často navštěvují kostel.** V posledním roce se u mnoha z nich **rozvinuly jejich zlovyky** – někteří začali víc pít, jiní jsou čím dál vzteklejší apod. Jedná se o soukromé problémy, o kterých se lidé moc nechtějí bavit, takže informace budou k družině proudit spíš náhodně, nebude je mít naservírované na stříbrném podnose. Pokud se budou vyptávat na konkrétní lidi, může se

někdo zmínit, že „*byl zase nalitej jak dělo*“, „*divil bych se, kdyby byl doma a nesnažil se zrovna najít někoho, s kým by svoji ženu podvedl*“, „*dědek je čím dál vzteklejší*“ atd.

Kněz Strachota si neuvědomuje žádnou spojitost mezi svou snahou o co největší počet věřících a mezi tím, že se jeho věřícím nevede příliš dobře. Napjatou atmosféru není schopen vnímat, stejně jako u Crhy je postupně rozšiřován jistý fanatismus, který u něj v první části nebyl vůbec přítomný. O rituálech nikdy nikomu neřekl, dokonce ani Crhovi, protože ho ještě nepovažoval za hodného pro pokročilé umění věrozvěstů.

Đábel v podobě potulného kněze Nerakaše se poté, co Strachotu naučil rituálům, stáhl a za poslední rok vykonal v Šumském Rubu jen jednu „zdvořilostní“ návštěvu, aby se přesvědčil, jak se jeho dílo daří. Strachota ho nijak nespojuje se smrtí Crhy ani ničím, co se v současné době v Šumském Rubu děje, tudíž se o něm před postavami zpočátku nezmíní. Na přímou otázku, zda ve vesnici nebyl ještě jiný kněz/věrozvěst kromě Strachoty a Crhy pravdivě odpoví a o Nerakašovi postavám řekne, o rituálech se ale nezmíní. Vesničané Nerakaše párkrát zahlédli, ale nikdy s ním nejednali, takže si ho moc nevybavují. Doptat se na něj je možné pouze při zcela konkrétních otázkách („*Byl tady kromě Strachoty i nějaký jiný kněz?*“, „*Kdo navštěvoval Strachotu, když jsme tady nebyli?*“ atd.), odpovědi budou ale velmi obecné, vesničané o Nerakašovi skoro nic neví.

Později (zhruba po druhé vraždě) by se Strachota měl před družinou zmínit, že má spoustu práce, jelikož mu chybí akolyta, který by mu v kostele pomáhal. Řekne, že poslal do Blatnohradu dopis, ve kterém žádal o vyslání nového akolyty. Odpověď mu ale zatím nepřišla. Nenápadně může zmínit něco ve smyslu: „*Kéž by mi aspoň přišel zase pomoci Nerakaš.*“ Pokud se budou postavy o neznámé jméno zajímat, tak jim řekne, o koho se jedná.

Popis Nerakaše

Vesničané mohou postavám sdělit, že se jednalo o vysokého a hubeného člověka středního věku, který měl na sobě vysoké kožené boty (na kněze nezvyklé), potrhaný kněžský hábit a delší kudrnaté vlasy, které byly už na mnoha místech prokvetlé šedinami. Na propadlých tvářích měl vždy několikadenní strniště a vypadal docela hladově. Lidé, kteří se s ním bavili, tvrdí, že působil klidným a trochu starostlivým dojmem, jelikož ho zajímalo, co lidem chybí a jestli jim může pomoci.

Strachota o něm ještě ví, že se toulá Blatenským knížectvím a snaží se pomáhat kněžům v jejich činnosti. Netuší, kde ho najít ani kdy opět přijde do Šumského Rubu. Celkem **Strachotu ve vesnici navštívil asi čtyřikrát, naposledy zhruba před osmi měsíci.**

Příchod Nerakaše

K příchodu potulného kněze Nerakaše do vesnice dojde zhruba den po třetí vraždě (Lidije). V té době už by postavy měly tušit, proti čemu stojí.

Nerakaš s sebou přinese Strachotův dopis pro představené církve v Blatnohradu. Řekne, že byl zrovna v Blatnohradu, když přišla Strachotova žádost o nového akolytu. Rozhodl se, že svému kolegovi v těchto těžkých chvílích pomůže a vydá se do Šumského Rubu sám. Měl by tu pomáhat, dokud se situace nevyjasní, poté by se opět rád věnoval svému nomádkému způsobu života a šíření víry.

Nerakaš pochopitelně v Blatnohradě nebyl, má své způsoby, jak získat co potřebuje, a tak se mu do rukou dostal i Strachotův dopis o pomoc. Nerakaš je obeznámen se situací, která ve vesnici panuje a není s ní vůbec spokojen. To, že akolyta Crha povstal z mrtvých ve formě spektry, není Nerakašova práce. Blízkost pekelného ústí i prokletého skřečího obětiště zkrátka má negativní vliv na vše živé i mrtvé. Jenže ďáblovi to tentokrát moc nevyhovuje, jelikož spektra maří jeho činnost. Zbytek akolytovy duše v ní totiž nutí zabíjet ty, kteří se pomalu vydávají na cestu hříchu, a tudíž by za pár let mohli být skvělými adepty pro Peklo. Jenže když zemřou hned, dosud neobtěžkáni velkými hříchy, Peklo na jejich duše nedosáhne.

Postavy proto mohou v Nerakašovi najít podporu, ďábel se jim bude snažit pomoci. Důvěra v nového knězova pomocníka by měla pomoci s atmosférou úvodní scény třetí části dobrodružství, kde bude hrát významnou roli. **Nerakaš se v žádném případě nebude přímo účastnit souboje se spektrou**, ale může pomoci radou. Kdyby to náhodou družinu nenapadlo, může jim posvětit zbraně, vyrobit svěcenou vodu, navést je na to, že pověry vesničanů v sobě občas mají pravdivý základ (možnost, jak si připomenout veverčí sádlo, které je zmíněno v jednom z Měsícsvitů) a podobně.

DŮLEŽITÉ! Během příprav na souboj se spektrou (nebo po souboji se spektrou, pokud družina ještě neví, že povstala z Crhova těla!) by se měla stočit řeč na to, proč právě Crhovi nedopřál Bůh klidného spánku. Strachota bude působit bezradně a Nerakaš se mu

bude snažit vysvětlit, proč k tomu mohlo dojít. Zaznít by mělo něco takového: „**Jak jsem mladého Crhu poznal, byl rozháranou duší. V jeho nitru byl svár mezi láskou Boží a pokušením. Jak uvádí Kniha všech knih, o takovou duši je třeba svést s Peklem ten nejtěžší souboj.**“ Tato teologická rozprava **musí zaznít, jelikož je v ní skrytý hint pro třetí část (viz kapitola Hra o duši).** Zároveň by ale neměla být příliš nápadná, protože chceme, aby tuto informaci získaly jen opravdu pozorné družiny. Z této letmé zmínky by ty nejlepší družiny měly zjistit, že ve svaté kníze Církve Dubu a Lípy se nachází pasáž, kde lze nalézt bližší informace o tom, jaké duše Peklo zajímají. Pokud si na to postavy ve třetí části vzpomenou, mohou si svatou knihu vyžádat (nebo ukrást) v kostele a příslušnou pasáž si přečíst. Bude to pro ně návod, jak se chovat během hry o duše, aby si Nerakaš nakonec vybral očištěnou duši a tím definitivně zmizel z povrchu zemského.

Strachota bude Nerakaše prezentovat jako svého přítele, který ho pravidelně navštěvuje. Není tedy žádný důvod, aby se s ním družina dostala do nějaké konfrontace. Nerakaš bude vystupovat pokorně, jen sem tam nedokáže skrýt své pokušitelské záměry a může se začít postav vyptávat po čem touží - nesmí to být ale příliš okaté! Pokud by družina chtěla na Nerakaše zkoušet nějaká psychická kouzla, tak zjistí, že na něj nefungují. PJ jim tuto zvláštnost nemusí nijak vysvětlovat, patrně první, co družinu napadne je, že je Nerakaš na vysoké úrovni.

Působení kouzel na lidi s démonem

Postavy se během detektivního pátrání pravděpodobně budou pokoušet zjišťovat u různých postav myšlenky pomocí kouzel. To je samozřejmě v pořádku, ale problémy nastanou, pokud se budou snažit tímto způsobem vyslýchat postavy, které jsou posedlé nějakým démonem (kdo má jakého démona lze nalézt v Seznamu CP). **V okamžiku, kdy kouzelník nebo hraničář sešle nějaké kouzlo nebo alchymista použije nějaký kouzelný předmět na CP s démonem, dojde k tomu, že se démon okamžitě probudí.** To znemožní postavám výslech, protože postava bude v daný okamžik myslet jen na objekt svého démona. Příklad: u postavy s démonem alkoholu se mohou ptát, na co chtějí, ale ta bude myslet jen na to, jak si co nejrychleji dopřát panáka. Když se o něco podobného pokusí u někoho s démonem zuřivosti, dostane taková postava záchvat a nebude s ní rozumná řeč, ani nebude mít žádné rozumné myšlenky.

Smrt akolyty Crhy

Hlavním úkolem družiny ve druhé části bude **vyšetřit smrt akolyty Crhy**. Na první pohled půjde o jasnou vraždu a tento náhled na věc bude prosazovat i Strachota. **Ve skutečnosti se však jednalo o sebevraždu**, kterou chtěl ambiciózní akolyta začít svou cestu k nesmrtelnosti. Jenže se trochu přepočítal...

Crha byl ambiciózní už v první části, družina si mohla všimnout, že doufá, že to v církevní hierarchii někam dotáhne. Jenže jakmile začala působit negativní energie z bývalého skřechého obětiště a Strachota se nechal zlákat spoluprací s Ďáblem, proměnila jedna z jeho nevědomých kleteb Crhovu cílevědomost v chorobnou. Hrozně toužil něco dokázat, studoval věrouku a hledal výklady, které by z něj udělaly něco víc než pouhého člověka. A kdo hledá najde...

Jednoho dne projížděla přes Šumský Rub nepočetná skupinka Seveřanů, která směřovala na východ. Byla to dost nečekaná událost, Seveřané se takhle dolů na jih skoro nevydávají. Jednalo se o obchodníky, vezli vlčí kůže a spoustu zvláštních předmětů z dalekého severu. Vesničané se k nim chovali dost nedůvěřivě, přece jen se vzhledově dost odlišovali od toho, co se v Blatenském knížectví považuje za normální. Crha se ale jednou vydal k jejich ležení (rozbili tábor vedle vesnice), něco s nimi popil a pak si nechal vyprávět o životě na severu. Začal tyto pohany přesvědčovat o své víře a **Seveřané mu na oplátku začali vyprávět o svém dávném králi Godanovi** (langobardské jméno pro Ódina). Zmínili se, jaké úctě se mezi nimi tento král těšil a jak Godanova sláva ještě vzrostla, když spáchal sebevraždu. Poté, co pochopil, že se jeho čas krátí, tak pronesl krátkou řeč, ve které shrnul principy svého náboženství a poté se devětkrát bodl dýkou. Toho dne mnozí muži dojati k slzám nalehli na své meče a postupně začal být Godan uctíván jako bůh.

Crha tohle vše se zaujetím vyslechl a bohužel pro něj si při poslechu vyprávění nabídl dýmkový tabák, kteří s sebou Seveřané přivezli. Směs byla ale poněkud jiného ražení než usušené listí, které kouřili Slověné. Měla dost silné halucinogenní účinky a Crha tak díky tomu konečně mohl mluvit přímo se svým Bohem. Ten mu zvěstoval, že může být jeho jediným Synem, pokud se odhodlá k tomu, aby ukončil svůj pozemský život. Pokud prokáže odvahu hodnou Godana a učiní tak, vrátí ho Bůh za několik dní na zem jako vyvoleného, kterého budou všichni uctívat.

Ráno si toho Crha moc nepamatoval, ale silný zážitek, kdy k němu promluvil sám Bůh, v něm zůstal. Jeho mysl tím byla zcela ochromena, až nakonec nebyl schopen přemýšlet o ničem jiném než o sebevraždě. Jednoho středečního večera se k tomu skutečně odhodlal. Odpoledne měl své obvyklé kázání pro pár děcek, k němuž ho Strachota pouštěl, aby se pocvičil předtím, než bude vysvěcen na kněze a bude kázat při nedělních bohoslužbách. Večer se pak ve svém domku, který přímo sousedí s kostelem, **devětkrát bodl vlastní dýkou**. Dával si dobrý pozor, aby žádná z prvních osmi ran nebyla příliš hluboká a on nezemřel dřív, než dokončí Godanův vzor. Až teprve před devátým bodnutím přiložil dýku na hrud' a nalehl na ni, čímž si proklál srdce a brzy zemřel.

Crhovo předsmrtné kázání

Crha pořád toužil sloužit mši (kázat lidu), tak jak to dělal Strachota. Ale ten ho k tomu nechtěl pustit. To Crhu strašně šťvalo, i když věřil, že jeho kázání by bylo údernější. Vždyť Strachota se s vesničany tolik nestýkal a neznal jejich "hříchy" tak jako Crha.

Čtyři dny před svojí smrtí si Crha vzal při kázání slovo a spustil. Nikoho neobvinil, na nikoho neukázal prstem, ale ne jeden vesnický hříšník se v jeho kázání poznal...

Všichni, kdo se v plamenné řeči poznali, jsou našimi potenciálními vrahy. Vždyť přeci Crha na konci svého kázání řekl, že Bůh vidí veškeré konání, dobré i zlé a to zlé dříve či později bude odhaleno na světlo Boží a každý uvidí, jak zlé je zlo a každý věřící jej bude chtít potrestat... Potenciální vrazi se prostě lekli a Crhu raději zavraždili, aby neodhalil jejich hřích. Tedy alespoň to budeme chtít, aby si družiny myslely.

Strachota plamennou řeč zamlčí, neboť jí nedokázal zabránit, ale při vyšetřování ji určitě zmíní vesničané. Především ti, co budou podezřelí z Crhovy vraždy, se budou chtít ospravedlnit tím, že ukáží prstem na někoho jiného, jehož hříchy poznali v Crhově kázání. Lidé si totiž mohli všimnout, že na některé akolytovo kázání působilo silněji než na ostatní (následuje příklad):

- **Jetmar** během Crhovy řeči opustil kostel
- Crha se dlouho upřeně díval na **Rezu**
- **Smělmír** byl celý bledý a třásl se mu strašně ruce
- **Žanice** se během proslovu rozbřečela
- **Željko** „hlasitě“ kroutil hlavou a dával najevo nesouhlas s kázáním

Útržky kázání je možné nalézt v Crhově pokoji (bez odkazu na konkrétní vesničany),
ty nejdůležitější myšlenky si poznamenal, aby na žádného hříšníka nezapomněl.

Hřích	Potenciální vrah	Co bylo v kázání
Krása	Žanice	I krásné jablko může být uvnitř zhnílé a prolezlé červy. Nedejte se zmást krásou, která čpí na povrch a mámí vaše smysly. Pozdě bude až kousnete do zkaženého jablka. Jen víra v Boha vám pomůže nahlédnout pod povrch a odhalit skutečnost. Cítíte vůni mladého jehněčího, jež se vaří v kotlíku a vy se nemůžete dočkat až ochutnáte to jemné, čerstvé panenské maso. Je-li vaše víra v Boha pevná, odhalí vám skutečnost, že v kotlíku pod závojem páry se vaří mrchožrouty přežvýkané zkažené maso, které vydávili kdesi do zapáchající bažiny. Mluvím o shnilých jablkách a zkaženém masu, ale vy dobře víte, že mluvím o vás, o vašich zkažených tajemstvích, které doufáte, že nikdo neodhalí. Ale Bůh vidí všechno, před ním nic neschováte!
Peníze	Željko	Všude kolem nás je řada lákadel, kterými zlé mocnosti pudí naše duše k pekelné bráně. Největším z těchto lákadel je mamon, jež zaslepuje oči rozumných lidí a činí z nich nezodpovědné a chladnokrevné členy společnosti, kteří se nestydí odírat z kůže své blízké. Mohou tomu říkat půjčka, mohou obchodovat naoko čestně, ale touha po mamonu je hříchem za všech okolností a odpuštění se dostane jen tomu, kdo s tím skoncuje dřív, než ho tato neřest semele.
Sláva	Smělmír	Cesty k božímu uznání nikdy nevedou skrze hříchy. Bohu se nezalíbí ten, kdo se mu podbízí hanebnými činy. Lidé snadno podlehnou šalbě a v záchraně života vidí boží dílo, ale Bůh vidí pravdu byť umně zamaskovanou za hradbu plamenů či hloubku vod. Ne! Boha neoklamete, Vševidoucí odhalí pravdu všem a vy

		pochopte...
Moc	Loreta	Je třeba ctít předky své, ale zhoubné a zpátečnické tradice je třeba odvrhnout. Ten, kdo prodlévá svým srdcem i duší v minulých pořádcích, podkopává dílo Boží a to jen pro svůj vlastní prospěch. Ovládat ostatní skrze tmářství je hřích, který plížení se po nocích jen umocňuje. Na vrcholu může stanout jen morálně neposkvrněný člověk, který dokáže odhodit břímě staré víry.
Vědění	Jetmar	Bůh žehná všem svým následovníkům a jejich oddanost odmění. Ale nemyslete si, falešná horlivost a snaha přiblížit se Bohu pro vlastní, sobecký prospěch oceněna nebude. Ba naopak. Od toho, kdo touží po poznání, jen aby mohl nad ostatními čnít a aby bohatší měl život, Bůh odvrátí tvář a zapomene jeho jméno.
Rozkoš	Damir	Bůh dává víru živým a klid duši mrtvým. Proklet bude ten, kdo zhanobí mrtvé pro potěšení své, byť by se jednalo "jen" o prostoduché zvíře. Zvrácený chtíč bude veřejně odsouzen, aby každý viděl, že Bůh umí léčit vřed na nemocném pokolení rozhodně a důsledně.

Akolytův pohřeb a „zmrtvýchvstání“

Ráno objevil Crhovu mrtvolu kněz Strachota, když mu bylo divné, že se akolyta nedostavil k ranním liturgickým úkonům. Vyšetřování akolytovy smrti bylo jen velmi povrchní, Strachota nechtěl povolávat nikoho cizího. V hrůze požádal dopisem o pomoc družinu a hned druhý den mrtvolu Crhy pohřbil se všemi poctami, které se sluší a patří.

Akolytova mrtvola však dlouho v klidu nezůstala. Temná magie skřečího obětiště ve spojení s negativní energií, kterou zapůsobilo spojení nové víry a sebevraždy, zaúřadovala a z prokleté země se brzy zvednul přízrak, který je nesmírně silný a sílí s každým dalším člověkem, kterého zabije.

Duše akolyty uvnitř spektry

Nemrtvý, který povstal z akolytova těla, má vlastní vůli, která se neshoduje s Crhovým charakterem. Spektra chce hlavně vraždit a tím posilovat vlastní přízračné, ale hmotné tělo. **Drobná část akolytovy duše se ovšem přichytila na spektru** a zůstala v ní. Nemá přímou moc nad přízračným tělem, ovšem drobný vliv na chování spektry má.

Výběr obětí není náhodný – spektra zabíjí lidi, kteří se nějakým způsobem dostávají na scestí. Jde zde o souboj o duše, který je základem nového náboženství. Lidé, kteří se stávají obětí spektry, mají stále ještě duši natolik čistou, že po smrti nebude putovat do Pekla. Jejich charakter už ovšem má značné vady (např. alkoholismus a další hříchy, často způsobené prokletím od kněze Strachoty) a v budoucnu by jejich duše mohla propadnout Peklu. Je to od Crhy vlastně taková trochu zvrácená podoba pomoci, aby se duše jeho bývalých „oveček“ nedostaly do Pekla.

Důležité pro družinu ovšem bude především to, že **každá z obětí spektry před svou smrtí nějakým způsobem zavrhl nebo proklela nového Boha**. Pokud si to postavy spojí se scénou Crhův hněv z první části, mělo by jim dojít, že ten kdo v Šumském Rubu vraždí má něco společného s mrtvým akolytou.

Informace o akolytově smrti

Akolytova smrt se stala ve vesnici velkou událostí, mnozí ji považují za zlé znamení. Největší studnicí informací je kněz Strachota, který mrtvé tělo objevil.

Družina může chtít prozkoumat akolytovu mrtvolu. Od Crhovy smrti do příjezdu postav uplynulo zhruba pět týdnů. **V první fázi pátrání nebude Strachota chtít povolit exhumaci Crhova těla**, jelikož to odporuje víře. Jak budou přibývat mrtvol, přestane být Strachota neoblomný a nejpozději po druhé vraždě exhumaci povolí. Tělo již bude ve značném stadiu rozkladu, ale vzhledem k chladnému počasí ještě stále bude co zkoumat. Crha byl pohřben ve slavnostním rubáši, pod ním **postavy naleznou celkem devět bodných ran**. Při podrobnějším průzkumu si lze všimnout, že pouze jedna z ran (ta, co míří přímo do srdce) je opravdu hluboká, další vytvořily spíše povrchová zranění a nemířily přímo na hrud'. Žádné další známky poranění (oděrky, modřiny atd.) na těle patrné nejsou. Pokud budou postavy opravdu důkladné a výslovně řeknou, jaké části těla prohlížejí, mohou si všimnout dvou zvláštních věcí – pravá ruka je sevřená v pěst a po jejím

rozevření se z ní vysype trocha hlíny (krátké „procitnutí“ když se tělo transformovalo na spektru) a okraje smrtelné rány mířící do srdce jsou lehce zčernalé (následek transformace duše na spektru). V těle nelze zjistit přítomnost žádných jedů, omamných látek a podobně. Nefunguje na něm ani žádné odhalování nemrtvých, neviděných a podobné věci.

Co ví o smrti akolyty?

- **kněz Strachota** – Crha byl poctivým uředníkem, byl pečlivý a doufal, že bude brzy vysvěcen na kněze. Postupem času kladl Strachotovi čím dál těžší otázky týkající se různých aspektů Víry, podstaty Boha atd. V posledních dnech před smrtí se zdál Crha roztržitý – zapomněl vyměnit svíčky před nedělní bohoslužbou, často byl duchem nepřítomný, výrazně ubylo diskusí se Strachotou. Mrtvolu kněz objevil kolem deváté hodiny ráno, protože čekal akolytu v kostele, kam se nedostavil, což nebývalo jeho zvykem. Akolyta měl v srdci zabodnutou svou dýku a na těle měl ještě několik bodných ran (přesný počet kněz neví). Dýku může Strachota postavám předat, není na ni nic zajímavého. Místo činu nevypadalo nijak rozházené, nic se nerozbilo a pokud může Strachota soudit, ani neztratilo. Hned druhý den Strachota mrtvolu akolyty pohřbil. Soudí, že Crhu zabil někdo z nenávisti (ukazuje na to počet bodných ran) a má podezření, že tato vražda souvisí s šířením víry. Proto podezřívá hlavně žrekyni Loretu, o které si myslí, že stále potají provozuje oběti a rituály pro Svaroga, ačkoliv si to většina vesničanů nepřeje. O jiných podezřelých neví, ale možná mohla Loreta někoho navést, aby to udělal za ni.
- **žrekyně Loreta** – Odmítá jakoukoliv spojitost s Crhovou smrtí. Akolytu považovala za nebezpečného člověka, který slepě důvěřoval svému učení. Zároveň si myslí, že příliš nedodržoval pravidla, která Bůh požaduje po svých stoupencích. Loreta považovala Crhu tak trochu za pokrytce.
- **děti** – Pokud se družina rozhodne vyslýchat i děti z vesnice, může se dozvědět podrobnosti o Crhově posledním kázání. Na děti je případně může navést i Strachota, pokud se budou postavy zajímat, co přesně dělal akolyta den před svou smrtí – Strachota ví, že měl jako každou středu krátké kázání k místním dětem, které se nechaly pokřtít. Pokud bude družina děti zastrašovat, dozví se jen zmatené a útržkovité odpovědi, naopak pokud se k nim bude chovat mile, dá jim nějaké jídlo

apod., dostane z nich bez problémů vše o posledním akolytově kázání. Crha jim vždy vysvětloval nějaký princip víry tak, aby to snadno pochopily. Naposled jim vyprávěl o tom, že Bůh může na zemi působit také skrze prostředníka, který bude jeho synem. Řekl jim, že takovým božím synem se může stát jen ten nejoddanější boží následovník a to až po své smrti. Moc tomuhle jeho poslednímu kázání nerozuměly, přišlo jim trochu zmatené.

- **tesař Jetmar** – Crha byl věrný služebník Boží. Nechápe, proč by chtěl někdo Crhu zavraždit. Ano, k některým „nevěřícím“ mohl být trochu nepříjemný, ale to přece není důvod, aby ho někdo zabil. Crha měl své slabosti, například si rád zahrál karty o peníze, ale jinak důsledně dodržoval příkázání svého náboženství. Jetmar se s ním pohádal, ale nebylo to nic zásadního.
- **kameník Ojír** – S Crhou se skoro nestýkal. Neměl ho příliš v lásce, protože byl protivníkem Lorety, ale osobně proti němu nic neměl. Nikdy se s ním nepohádal, neměl žádný důvod ho zabít. O jeho smrti nic neví, ani netuší, kdo by mohl Crhovi usilovat o život.
- **igric Maksimír** – Smrt Crhy ho šokovala. Co si pamatuje, v Šumském Rubu nikdy nedošlo k vraždě. Crha byl ve vesnici celkem oblíbený, nemá informace, že by někomu vyloženě vadil. Samozřejmě měl s některými lidmi drobné spory, ovšem nic zásadního. Lidé Crhovi důvěřovali, vždyť každou středu učil jejich děti v otázkách nové víry.
- **obchodník Željko** – S Crhou se přátelil, často s ním hrál karty. Nezná nikoho, kdo by Crhovi usiloval o život. Jeho víra byla silná a možná mohl někoho štvát tím, jak hlásal víru a nepřipouštěl úlevy z ctnostného života.
- **Damír** – Crhovi často naslouchal, rozkol s ním měl jen kvůli svému synovi Rezovi, což ale družině nepřízná. Často byl mimo vesnici, takže o případných sporech vesničanů s Crhou nic neví. Crha s ním občas chodil na lov a o žádných problémech se nezmiňoval.
- **Smělmír** – Crhu příliš neuznával. Hrál si podle něj na hrdinu, kterým nebyl, protože hrdinou je v Šumském Rubu přece Smělmír. Připadá mu divné, že by se někdo obtěžoval zabíjet někoho tak nicotného, jako byl akolyta.
- **Žanice** – Crha ji neměl rád, přitom mu nikdy nedala záminku, aby jí opovrhoval. Žanice nechápe, co viděl na Vojtce, vždyť je to obyčejná vesnická buchta. Ale Vojtka ho určitě nezabila, neměla by na to dostatek důvtipu.

-
- **Vojtka** – Měla Crhu ráda, vždycky se k ní choval hezky a poutavě jí vyprávěl o nové víře. Její otec Klásek ovšem nerad viděl, když se o Crhu zajímala víc, než je považováno za vhodné.
 - **Alana** – manželka zavražděného Lidmíra. O Crhově smrti nic neví, ona ani manžel se s ním nestýkali, Loreta je před ním varovala.
 - **Vladivoj** – Joranův kumpán. Crha si od něj čas od času koupil kořalku, aby to Strachota neviděl. Podle Vladivojových měřítek ovšem akolyta nepil nijak hodně, pouze po pijatice s bandou Seveřanů vypadal, že má opravdu velkou kocovinu. O Seveřanech ví jen to, že tady tábořili asi týden před akolytovou smrtí, byli to obchodníci a odjeli na východ. Před jejich odjezdem s nima Crha prochlastal noc.
 - **Zvonko** – manžel zavražděné Lidije. Crha na ně byl hodný, Zvonko se mu svěřil s obavami o svou ženu. Akolyta ho ale uklidňoval, že jeho manželka je velmi zbožná a pokud se někdy zlobí, má k tomu patrně důvod. Zvonka překvapilo, když si akolyta v neděli vzal při mši slovo a začal docela otevřeně kritizovat lidské nešvary. Také Strachota vypadal překvapený, jak se jeho pomocník rozjel...

Příjezd družiny

Družina přijíždí do Šumského Rubu **zhruba po roce a půl od první návštěvy**. Je konec podzimu, všude je nevlídný, šedá obloha a časté přeháňky drží většinu obyvatel uvnitř jejich domů. V samotné vesnici se toho příliš nezměnilo, brzy po příjezdu ovšem postavy zjistí, že pochmurná atmosféra není způsobená jen nepříznivým počasím. Lidé se za ten rok a půl hodně změnili. Jsou nevraživí, nervózní, jako kdyby neustále očekávali něco špatného. Pravidlově jsou někteří lidé postiženi různými démony (podrobněji bude popsáno u jednotlivých postav, na které družina během vyšetřování narazí). Během celé druhé části by postavy měly dostávat drobné náznaky, že někdo začal hodně pít, jiný má neustále špatnou náladu, další se pořád hádá se svým sousedem apod. Při podrobnějších rozhovorech, které družina během druhé části s vesničany povede, lze zjistit, že více se změnili lidé, kteří pravidelně chodí do kostela. V současné době už jich je více než polovina, **žrekyni Loretu už podporuje jen menšina vesničanů, rituály pro Svaroga se konají už jen v tajnosti**, jelikož konvertovaní vesničané na ně reagují s nelibostí.

Příjezd družiny je velkou událostí, Strachota je přivítá a ubytuje je v jednom z prázdných domků poblíž kostela. Až se postavy ubytují, pozve je pozdě večer Strachota k sobě, naleje jim víno a vypoví jim vše, co ví o smrti svého akolyty Crhy.

Linie pátrání

Na jednotlivé podezřelé z akolytovy smrti by mělo družinu navést Crhovo předsmrtné kázání, které jim bude schopen přetlumočit každý vesničan, který chodí do kostela, navíc si ty nejdůležitější myšlenky zapsal a útržky kázání tak lze nalézt v jeho pokoji. Každá linie pátrání je shodná s jedním ze šesti pokušení – Rozkoš, Krása, Peníze, Sláva, Moc a Vědění. Každý ze šesti podezřelých má nějaký zjevný motiv, o kterém se postavy mohou dozvědět během výslechů, přičemž vůbec nezáleží na tom, v jakém pořadí budou po jednotlivých detektivních linkách pátrat. Za jeden den by měla mít družina možnost pátrat maximálně po 3 liniích, pokud se bude snažit vyslechnout za den všechny podezřelé, tak ne všichni budou v danou chvíli k dispozici (např. lovec Damir se synem Rezou mohou být někde na lovu, obchodník Željko odjede se zbožím do vedlejší vesnice apod.).

- **KRÁSA - Žanice**

- Zjevný motiv: Žanice je jednoznačně nejhezčí děvče ve vesnici, lamačka srdcí. Crha ale, morální štít, tuto velmi marnivou holku několikrát veřejně sprdnul (už byl holt takový) a odsoudil její chování obecně, konkrétně její povrchnost a snahu o pomíjivou parádu. Dělal to dlouho a soustavně. Ostatní mají pocit, že za jeho smrt může právě ona, protože jí pak kazil reputaci. Být to ovšem nemohla, protože byla v době vraždy doma. Dosvědčí to její matka, protože dcera měla neklidné spaní a v průběhu noci ji několikrát slyšela, jak se neklidně převaluje a sténá ze spaní.
- Tajemství: Zajedno žárlila na Vojtku, za kterou Crha chodil. Ač ona byla nejpěknější, on si vybral jinou. Dále až po nátlaku na to, že její alibi není nic moc, může neochotně prozradit, že byla skutečně doma, ale její alibi potvrdí až její současný mužský objekt zájmu, kterým je syn lovce Damira Reza; ten byl celou noc nasáčkovaný u ní v posteli.

- **PENÍZE - obchodník Željko**

- Zjevný motiv: Željko je nejbohatším mužem v Šumském Rubu. Má obchodní talent a Crha to v něm poznal a spřátelil se s ním. Začali spolu hrát karty a Željko byl ve hře mnohem úspěšnější. Crhovi brzy došly jeho skromné prostředky, a tak si začal od Željka půjčovat. Dlužil mu už celkem slušnou sumu, na což si Željko občas stěžoval před svými karetními kumpány, mezi které patřili třeba i tesař Jetmar nebo lovec Damir.
- Tajemství: Důvodem, proč nebyl Željko při vymáhání svých pohledávek na Crhu přísnější, je fakt, že od Crhy jako výměnou za akolytův dluh pořídil některé ikonické předměty, které by měly stát v kostele a místo toho je má Željko doma v pokoji. Je to sběratel zajímavostí všeho druhu a takové sošky z Quiritské říše jsou pro něj hezkou raritou.

- **SLÁVA - číhař Smělmír**

- Zjevný motiv: Chtěl se stát "synem" božím, dítětem, který je pod ochranou Boha a skrze něj činí zázraky na zemi. A vsutku, kdo jiný by se měl stát synem božím, než ten, jenž unikl smrti, když spadl ze stromu při líčení pastí na ptáky, ten jenž zachránil topící se Vojtku z rozbouřené řeky, ten, jenž se nelek plamenů a zachránil nevinné dítě... Jenže Crha jako by neviděl všechny ty skutky, zásahy Boží. Vždy měl plnou hubu Boha, ale kdyby jen jednou Strachotovi zmínil Smělmírovo jméno
- Tajemství: Při pádu ze stromu si zlomil obě nohy, přesto se sám doplazil do vsi, kde ho Loreta vyléčila. Ostatním "zázrakům" šel Smělmír naproti. Vojtku do vody strčil, aby ji o kus dál po proudu řeky "zachránil", kůlnu zapálil sám, aby si též mohl zahrát na hrdinu...

- **ROZKOŠ- Reza, syn lovce Damira**

- Zjevný motiv: Lovec Damir chce ochránit syna a vlastně i sebe před potupou obce. Co udělal jeho Reza je neomluvitelné, ale zničit život mladému člověku?
- Tajemství: Reza se vyžívá v nelidském zabíjení, nemá úctu k životu a ani k smrti. Kde je milosrdenství a pomoc boží, když je nejvíc potřeba?

- **MOC - žrekyně Loreta**

- Zjevný motiv: Je na první pohled zřejmé, že Loreta má spory s představiteli nové víry. Je to klasický souboj o moc mezi starým a novým náboženstvím, ve kterém Loreta prohrává. Může být tak zoufalá, že by se uchýlila k vraždě?
- Tajemství: Loreta byla v poslední době několikrát spatřena, jak se toulá po nocích. Některým lidem to přišlo divné, začali si o tom mezi sebou šuškat. Nyní když byl zabit akolyta Crha, si na to vzpomněli. Faktem je, že Loreta se po letech konečně dala dohromady s kameníkem Ojířem, ale před ostatními to zatím úzkostlivě tají. Na noc akolytovy smrti jí však Ojíř rozhodně může poskytnout alibi.

- **VĚDĚNÍ - tesař Jetmar**

- Zjevný motiv: Chtěl ve svém fanatickém nadšení vědět o nové víře co nejvíc, Crhu tedy pořád otravoval s dalšími a dalšími otázkami. Bylo jasné, že by se chtěl někdy stát také akolytou, ale poslední dobou lezl Crhovi dost na nervy. Ten to nevydržel a pohádal se s ním, docela nahlas a docela ošklivě, čímž Jetmarovi dost srazil sebevědomí. Bylo pár lidí, kteří tu hádku slyšeli. Jetmar má ale jednoznačné alibi. Celou tu dobu s kamarádem Zvonkem popíjeli a rozebírali život. Ten mu to potvrdí stejně jako další lidé, kteří je viděli.
- Tajemství: Chtěl Crhu nahradit, myslel si, že by mohl být dokonce papežštější než on a ve své hlavě už viděl, jak stoupá na žebříčku duchovenstva, výš než Crha, výš než Strachota... a ještě dál! Jsou ve vesnici lidé, kterým je to jasné, ač to nikdy neřekl nahlas.

Pokušení Krása – dívka Žanice

Pokud se bude družina vyptávat, kdo by mohl mít na Crhu spadeno, určitě se dostane také ke jménu místní krasavice Žanice. Je to nejhezčí dívka v Šumském Rubu a sní o ní nejeden mladý muž z vesnice. Snažila se zapůsobit i na Crhu, ale ten byl vůči jejímu kouzlu imunní. Naopak nesnášel Žaničinu povrchnost a parádění. Řada vesničanů byla svědkem toho, že akolyta Žanici vyplísnil za její chování a řekl jí, že Bůh všechno vidí a jednou jí to spočítá.

Crha takhle dívku ponižoval soustavně a ona ho za to začala nesnášet. Ovšem k žádnému činu proti Crhovi se nikdy neodhodlala.

Co se stalo

Žanice se pokusila Crhu svést, ale to se jí nepovedlo a on jí pak dal sežrat, že se zajímá jen o pomíjivou krásu a před tváří Boží, že je jen obyčejnou, hloupou holčkou. Navíc dost očividně dal přednost mladé Vojtce, se kterou často rozmlouval a dal jí za příklad bohabojného chování. Na to nebyla Žanice zvyklá, od mužů se jí vždy dostávalo zvýšené pozornosti, nemívala v tom téměř žádnou konkurenci.

Když se postavy začnou vyptávat, co ví o akolytově smrti, řekne jim, že jí byl akolyta ukradený, nijak se s ním nestýkala a na jeho smrti neměla žádný zájem. Žanice zná své přednosti a umí je využívat, taktika, jak se vyhnout nepříjemnému výslechu, tedy u ní může spočívat ve svádění mužských postav. Umí být přesvědčivá a těžko se jí odolává. Noc, kdy zemřel akolyta, strávila celou doma u sebe v pokoji. Alibi může dosvědčit její matka, která družině řekne, že dcera brzy po večeři odešla do svého pokoje a poté ji viděla až ráno. Bude ale tvrdit, že dcera má neklidné spaní a ona ji během noci slyšela sténat. Pokud budou postavy toto alibi zkoumat opravdu důkladně, zjistí, že příliš neobstojí. Dcera a matka nemají pokoje vedle sebe a lehké sténání nebo mluvení ze spaní, není v matčině pokoji v žádném případě slyšet. Ani běžný hovor nelze slyšet, teprve když v dceřině pokoji někdo zaře, bude to slyšet i v ložnici matky.

Matka ovšem nelže, Žanice skutečně strávila celou noc u sebe v pokoji, jen tam ale nebyla sama. V noci jí tam navštívil její milenec Reza, o němž ovšem matka neví. Reza chce po Žanici, aby jejich vztah udržela v tajnosti. Bojí se totiž, že by jeho otec Damir mohl Žanici či její matce prozradit něco o Rezových sadistických choutkách a tím by příjemné večery

strávené se Žanicí skončily. Reza proto poprosil Žanici, aby o jeho návštěvě u něj nikomu neříkala. Žanice bude tudíž při výslechu nejprve zapírat, bude se snažit tvrdit, že měla noční můry, proto křičela ze spaní.

Pokud se mezi podezřelé dostane i Reza, oba milenci poznají, že je pro ně výhodnější říct, že byli spolu, než aby je někdo obviňoval z vraždy akolyty.

Co zaznělo v Crhově kázání

„I krásné jablko může být uvnitř zhnílé a prolezlé červy. Nedejte se zmást krásou, která čpí na povrch a mámí vaše smysly. Pozdě bude až kousnete do zkaženého jablka. Jen víra v boha vám pomůže nahlédnout pod povrch a odhalit skutečnost. Cítíte vůni mladého jehněčího, jež se vaří v kotlíku a vy se nemůžete dočkat až ochutnáte to jemné, čerstvé panenské maso. Je-li vaše víra v Boha pevná, odhalí vám skutečnost, že v kotlíku pod závojem páry se vaří mrchožrouty přežvýkané zkažené maso, které vydávili kdesi do zapáchající bažiny. Mluvím o shnilých jablkách a zkaženém masu, ale vy dobře víte, že mluvím o vás, o vašich zkažených tajemstvích, které doufáte, že nikdo neodhalí. Ale Bůh vidí všechno, před ním nic neschováte!“

Pokušení Peníze – obchodník Željko

O „obchodních“ vztazích mezi Željkem a akolytou Crhou vědělo celkem dost lidí, Crha se to nicméně snažil tajit před Strachotou. Kněz tedy netuší, jaký by mohl mít Željko prospěch z akolytovy smrti. Jestliže bude jako jeden z možných motivů Crhovy „vraždy“ družina řešit peníze, určitě se k jménu obchodníka Željka dostane. Je totiž zdaleka nejbohatším obyvatelem Šumského Rubu a je to vidět i na jeho honosném (na místní poměry) domku. Majetek samozřejmě s sebou přináší i závist, a tak je dost vesničanů, kteří Željкови nemohou přijít na jméno. Když se jich tedy bude družinka vyptávat po možných pachatelích, někdo Željka určitě zmíní. Minimálně tesař Jetmar a lovec Damir navíc ví o tom, že Crha Željкови dlužil celkem dost peněz a určitě se o tom nezapomenou zmínit, pokud postavy budou podezírat je.

Co se stalo

Jednou takhle Željko pozval Crhu na karty. Karban je sice dílem ďábovým, ale Crha si řekl, že když si jednou zahraje, tak se nemůže nic stát. Jenže v tom se mýlil. Karetních seancí se účastnil čím dál častěji a prohrával stále větší částky. Jeho skromné prostředky na financování téhle zábavy nestačily, takže si začal půjčovat od Željka. Ten k tomu byl svolný, protože si byl jistý, že akolytu v kartách žádné velké štěstí nepotká. Když už mu Crha dlužil poměrně značnou částku, začal se Željko dožadovat splácení dluhu. Crha se sice snažil, přestal hrát, ale celou částku dohromady nedal. Obchodník začal vyhrožovat, že půjde za knězem Strachotou, jestli mu Crha peníze nevrátí. Toho se akolyta bál, nechtěl mít u svého nadřízeného pošramocenou pověst. Už tak byl strachy bez sebe, že se to Strachota dozví, protože Jetmar s Damirem mu naznačili, že o jeho dluzích vůči Željкови ví.

Nakonec větší část dluhu srovnala dohoda, kdy Crha přenechal Željкови několik sošek, které do Šumského Rubu doputovaly z jihu a měly se stát součástí výzdoby kostela. Zásilku ve městě přebíral právě Crha, a tak „pozměnil“ průvodní dopis od blatnohradských kněží a Strachotovi předal z devíti sošek pouze pět. Zbylé dal Željкови, který mu za to smazal větší část dluhu.

Željko je sběratel, má doma různé harampádí, které nakoupil při svých obchodních cestách. Čestné místo na policice pak získaly právě umělecky hodnotné quiritské sošky

s náboženskou tematikou. Jediný, kdo o soškách ví, je Žanice, která byla obchodníkovou milenkou předtím, než ji začal imponovat Damirův syn Reza. Žanice viděla sošky v obchodníkově ložnici a pak si jiných, velmi podobných všimla i v kostele. Sama od sebe se o tom ale nezmíní, jelikož její poměr se Željkiem byl tajný a ona nechce, aby se to dozvěděl Reza. Občas vypadá trochu nevyrovnaně a mohl by vybuchnout, když by se dozvěděl, že to s obchodníkem skončila jen pár dní předtím, než si začala s ním. Postavám by o soškách řekla jen v případě, že by na ni opravdu tvrdě tlačily a obviňovaly ji ze smrti Crhy. Potom by se mohla pokusit svést vinu na někoho jiného – a to tím, že by řekla, že Željko ukradl sošky z kostela a Crha na to nejspíš přišel (Žanice o jejich obchodních vztazích nic neví).

Další možností, jak objevit sošky, je pochopitelně prohlídka Željkova domku, kdy PJ popíše hráčům, co jejich postavy v domku vidí, ale pokud se na sošky cíleně nezaměří, bližší informace nedostanou. Až když začnou sošky blíže zkoumat, může PJ prozradit, že podobné už viděly v kostele.

Željko nemá na noc, kdy zemřel Crha alibi, jelikož byl doma sám. Když bude vyslýchán přízná zpočátku jen to, že hrával s Crhou karty, ale v poslední době toho akolyta nechal. Pokud už budou postavy vědět o Crhových dlužích, Željko to přizná, ale zároveň jim řekne, že Crha před smrtí skoro vše splatil a že by přece neměl důvod ho zabíjet, protože pak by měl jistotu, že svoje peníze už nikdy neuvidí. Ostatně, že jsou peníze pochybným motivem pro Crhovu vraždu by asi mělo družinu napadnout, jelikož se z Crhova pokoje nic vzácného neztratilo. Pokud družina ví o soškách, bude se Željko vykrucovat – nerad by o ně přišel. Pokud bude donucen se přiznat, řekne jim, že tak Crha splatil svůj dluh.

Co zaznělo v Crhově kázání

„Všude kolem nás je řada lákadel, kterými zlé mocnosti pudí naše duše k pekelné bráně. Největším z těchto lákadel je mamon, jež zaslepuje oči rozumných lidí a činí z nich nezodpovědné a chladnokrevné členy společnosti, kteří se nestydí odírat z kůže své blízké. Mohou tomu říkat půjčka, mohou obchodovat naoko čestně, ale touha po mamonu je hříchem za všech okolností a odpuštění se dostane jen tomu, kdo s tím skoncuje dřív, než ho tato neřest semele.“

Pokušení Sláva – číhař Smělmír

Smělmír nemá na první pohled žádný přesvědčivý motiv k vraždě Crhy. Ale mezi mladšími vesničany může družina velmi rychle narazit na informaci, že číhař Smělmír na akolytu pravidelně nadával, zvláště když se opil. Mnoho lidí slyšelo, jak Smělmír vykřikuje, že Crha brání průchodu Boží vůle a až tady nebude, tak se Šumskému Rubu bude dařit líp. Nikdo moc nechápal, co tím myslel, ale teď, když je Crha po smrti, se Smělmírova slova vynořila v mysli jeho kumpánů a znějí mnohem zlověstněji než předtím.

Smělmír si s postavami o sobě pohovoří rád, ve své sebestřednosti nechápe, že podezření z vraždy není ta sláva, o kterou neustále usiluje. Povypráví jim o tom, jak se sám s Boží pomocí dostal z těžkých zranění a od té doby je jeho prostředníkem na zemi, který mu pomáhá šířit dobro. Zmíní, že zachránil mladou Vojtku před utonutím a jak zachránil dítě z hořící kůlny. Akolyta mu podle něj záviděl, že je synem Božím a upíral mu zásluhy, nikdy se o něm nezmiňoval před ostatními věřícími. Přitom koho jiného než Smělmíra by měl dávat vesničanům za příklad? Odmítne ale, že by Crhu zavraždil. Dle jeho teorie Bůh Crhovi přikázal, aby se za nespravedlnost vůči Smělmírovi zabil. Ze Smělmírových úst to bude vyznívat velmi nevěrohodně, ale přitom bude nejbliž pravdě.

Co se stalo

Aby bylo možné odhalit Smělmírův vztah k akolytovi, je třeba zabrousit do historie číhaře. Před několika lety byl Smělmír vážně raněn – při umisťování pastí na ptáky spadl ze stromu a měl štěstí, že přežil. Nicméně si při pádu zlomil obě nohy - sám v lese, daleko od pomoci. Silou vůle se doplazil až do vesnice, kde se o něj postarala Loreta. Její léčitelské schopnosti zafungovaly a Smělmír se uzdravil a jeho zlomeniny zůstaly bez následků. To velmi zvýšilo Smělmírovo sebevědomí, začal se považovat za vyvoleného a chtěl, aby ho tak viděli i ostatní. Zájem o jeho zranění a hrdinskou cestu zpět do vesnice začal postupně opadat, a tak si Smělmír řekl, že musí zájem o svou osobu zase něčím přiživit. Řekl si, že zájem vzbudí hrdinským činem. Jenže příležitost k hrdinským činům je v Šumském Rubu dost vzácná, a tak se Smělmír rozhodl, že si nějaké příležitosti vytvoří.

Jednou viděl mladou Vojtku, jak si jde osvěžit k řece, která byla po jarním tání rozbouřená. Dívka se odvážila jen na kraj toku, jenže jen co ponořila nohy do vody, ucítila na zádech ruce a letěla hlavou rovnou do řeky. Než se vzpamatovala proud ji unášel pryč a ona se

začala topit. Smělmír využil toho, že říčka v těchto místech meandruje a rychle se po břehu dostal dolů po proudu, kde v jednom klidnějším místě Vojtku zachytil a v bezvědomí ji odnesl do vesnice. A opět byl slavný...

Jenže sláva opět pominula a na Smělmíra si opět nikdo nevzpomněl. Další příležitost k hrdinství se mu „naskytla“, když manželská dvojice bydlící na kraji vesnice odešla sbírat lesní plody a doma nechali pětiletého syna v malé dřevěné kůlně na dvoře polorozpadlého domku. Vyschlé dřevo kůlny Smělmír podpálil rychle. Když byly plameny zdálky viditelné, vběhl do kůlny, chytil kluka a vynesl ho ven... Jenže Crha se opět odmítal o něm zmínit před Strachotou, aby jeho činy zazněly v jeho kázáních, což Smělmíra naštvalo a před kamarády se averzí vůči Crhovi netajil.

Všechny tyto události jsou ve vesnici dostatečně známé a lze se na ně snadno vyptat. Loreta může potvrdit, že Smělmíra léčila – zlomeniny nohou nebyly naštěstí komplikované, dala mu nohy do dlahy a za pár měsíců Smělmír opět běhal. Vojtka si ze svého pádu do řeky vzpomíná jen na to, že najednou na zádech ucítila něčí ruce a pak už letěla do vody. Toho, kdo ji strčil, neviděla a vůbec netuší, kdo by to mohl být. Vyptával se jí na to i akolyta Crha a když mu to popsala, zatvářil se rozčileně a odešel. Akolyta totiž pojal podezření, že za Vojtčiným pádem do řeky může být Smělmír, neměl pro to ale žádné důkazy a neodvážil se obvinít číhaře z takového činu. Přestal mu ale absolutně důvěřovat. Co se týče požáru kůlny, lze se dozvědět jen obecný popis situace, chudá rodina, které se toto neštěstí stalo, se chvíli poté odstěhovala pryč, nikdo neví, kam přesně.

Pokud na Smělmíra postavy uhodí a konfrontují ho s tím, že on sám způsobil neštěstí, ze kterých pak profitoval jako zachránce, bude se bránit, že on za nic nemůže, že všechno je v rukou Božích. Bezmezně tomu věří a je přesvědčen, že říká pravdu. Nebude se chtít přiznat, stále bude mluvit o božích cestách, které jsou nevyzpytatelné a že on je jen služebník a podobně. Při hodně velkém nátlaku by z něj postavy měly dokázat vytlout přiznání, bude to pro ně ale spíše ztráta času, podíl na Crhově smrti bude nadále odmítat.

Co zaznělo v Crhově kázání

„Cesty k božímu uznání nikdy nevedou skrze hříchy. Bohu se nezalíbí ten, kdo se mu podbízí hanebnými činy. Lidé snadno podlehnou šalbě a v záchraně života vidí boží dílo,

ale bůh vidí pravdu byť umně zamaskovanou za hradbu plamenů či hloubku vod. Ne! Boha neoklamete, Vševidoucí odhalí pravdu všem a vy pochopíte...”

Pokušení Moc – žrekyně Loreta

Když začne družina pátrat po Crhově údajném vrahovi, jistě je jako jedna z prvních napadne právě Loreta jako představitelka pohanské víry. Když budou mluvit s knězem Strachotou, ten také vysloví hned na počátku vyšetřování podezření, že by v tom mohla být Loreta zapletená. Jeho přesvědčení se postupně mění ve fanatické pronásledování žrekyně (viz kapitola Tažení proti Loretě). Ale i ostatní vesničané budou zmiňovat nevraživost, která stále panuje mezi Loretou a představiteli nového náboženství. Zatímco Loretini souputníci to budou vykládat jako snahu zachovat si víru svých předků, konvertovaní vesničané si myslí, že se z Loretiny strany jedná jen o snahu udržet si moc, o kterou nástupem nové víry přišla.

Co se stalo

Pouhé řeči o mocenském soupeření by možná nebyly dostatečným důvodem, proč podezřívat z Crhovy smrti Loretu, jenže najevo vyjde i jeden podezřelý fakt. V noci, kdy Crha zemřel, byla Loreta během noci spatřena venku, dost daleko od svého domku. Na tuto informaci lze narazit velmi rychle, při zběžném dotazování a je jedno od koho tato informace zazní (s výjimkou Ojíře, pochopitelně).

Při prověřování vyjde najevo, že to nebylo poprvé, co někdo na Loretu narazil, jak se plíží skrz vesnici uprostřed noci. Lidem to přišlo divné, začali si o tom mezi sebou šuškat, ale Loretu s tím nekonfrontovali. Pokud na ni tedy postavy s tímto zjištěním udeří, bude celkem překvapená, protože si myslela, že o jejích nočních výletech nikdo neví.

V době, kdy postavy šířily nové náboženství na severu, se spolu dali Loreta a kameník Ojír dohromady. Z jejich platonického vztahu se stal regulérní milostný poměr. Oba jsou ve vesnici celkem vážení, oba jsou svobodní, a tak by nemělo být nic divného, že se dali dohromady. Jenže nová víra přinesla také přesvědčení, že láska je možná jen v církevně posvěceném svazku manželském. U mladých se příliš neřeší, že si občas „zablbnou“ předtím, než se ožení, ale u dvou významných vesničanů by se takový vztah stal v některých kruzích zdrojem nevole. Zkrátka Loreta ani Ojír novému náboženství neholdují

a odmítají se vzít podle měřítek nové církve v kostele za asistence kněze. Zároveň ale nechtějí, aby na ně konvertovaná část vesničanů hleděla skrze prsty kvůli jejich milostnému poměru. Takže celou věc už skoro rok tají, vědí o tom jen Ojířovy děti, které ale disciplinovaně mlčí. Jenže občas když se Loreta v noci „krade“ k Ojířovi, někdo z vesničanů ji zahlédne. Zatím ji nikdo neviděl vcházet přímo k Ojířovi do domu, takže se vesničané mohou jen dohadovat, co dělá Loreta po nocích.

Pokud se budou postavy Lorety na její noční výlety ptát, bude nejprve kategoricky odmítat se s nimi o tom bavit. Řekne jim, že o Crhově smrti nic neví a že neměla žádný zájem na tom, aby zemřel. Noční výlety označí za svou soukromou záležitost. Nechce totiž kompromitovat Ojíře. Pravdu je samozřejmě možné zjistit různými magickými způsoby (Čtení myšlenek, Hypnóza atd.), sama Loreta ovšem pravdu přizná až v okamžiku, kdy je zadržena po spálení Lidmírova těla (viz kapitola Ukradené tělo) a hrozí ji opravdu vážné problémy. Nepočítá se s tím, že by družina podezřelé vyslýchala nějakými brutálními metodami – je třeba hráčům zdůraznit, že nějaké mučení se nesetká s pochopením u vesničanů (je jedno, jakou víru vyznávají) ani u Strachoty (s výjimkou právě Lorety, kterou by byl ochoten vystavit i nějakému mučení).

Postavy vědí z první části dobrodružství, že tu existovalo propojení mezi Loretou a Ojířem, a tak je možné, že hráčům dojde, že by cílem nočních návštěv mohl být kameník. Pokud se rozhodnou vyslechnout jeho, bude se k jejich otázkám také stavět odmítavě, bude k nim otevřeně nepřátelský. Lze ho ovšem snadno vyprovokovat – jakoukoliv urážku Lorety se pokusí odplatit ránou pěstí a sprškou nadávek, během kterých se prorekne, že žrekyni miluje. Pravdy se je možné také dopátrat přes Ojířovy děti, které stačí dostatečně (slovně) zastrašit a ony neochotně řeknou, že je Loreta jejich novou matkou. Loreta ani Ojíř však tímto způsobem řešení nadšení nebudou a postavami budou kvůli jejich zastrašování dětí pohrdat.

Co zaznělo v Crhově kázání

„Je třeba ctít předky své, ale zhoubné a zpátečnické tradice je třeba odvrhnout. Ten kdo prodlévá svým srdcem i duší v minulých pořádcích, podkopává dílo Boží a to jen pro svůj vlastní prospěch. Ovládat ostatní skrze tmářství je hřích, který plížení se po nocích jen umocňuje. Na vrcholu může stanout jen morálně neposkvrněný člověk, který dokáže odhodit břímě staré víry.“

Pokušení Vědění – tesař Jetmar

Akolyta Crha byl občas vznětlivý a s leckým si vjel do vlasů. Možná nejvýznamněji se do mysli vesničanů zapsala hádka s tesařem Jetmarem, protože se tak stalo na půdě kostela ihned po skončení jednoho ze Strachotových kázání. Mnoha konvertovaným vesničanům leze Jetmar se svoji přičinlivostí na nervy, a tak to bude jedno z prvních jmen, které je ve spojení s Crhovou smrtí napadne. Mohou zmínit hádku, ale mnozí si dokonce myslí, že Jetmar usiloval o Crhovo místo, ačkoliv to nikdy neřekl nahlas.

Co se stalo

Jetmar se po konvertování k nové víře stal jejím nejhrořivějším vyznavačem. Okouzila ho možnost dosáhnout na nějaké místo v církevní hierarchii. Naneštěstí neumí číst, takže potřeboval spoustu věcí ohledně nové víry vyzvědět přímo od kněze Strachoty a akolyty Crhy. Crha byl nejprve potěšen, že se někdo zajímá o Víru takto do hloubky. Jetmar neustále kladl nové a nové otázky a Crha na ně poctivě hledal odpovědi ve svých knihách. Jenže postupem času už Crha nedělal skoro nic jiného, než odpovídal na Jetmarovy dotazy. Jetmar se také snažil přimět Strachotu, aby mu svěřil některé menší úkoly při bohoslužbách, které do té doby zastával Crha. Akolyta začal cítit Jetmarovu snahu jako ohrožení své pozice a vztahy mezi nimi značně ochladly. Jetmar se ale stále snažil upoutat Crhovu pozornost. Jednou při mši si Jetmar dovolil bez dovolení převzít některé akolytovy úkoly. Strachota to nekomentoval, dokončil mši, po které ovšem rozzuřený Crha tesařovi vynadal, že jeho horlivost se proměnil v sobeckost, kterou Bůh po právu potrestá. Vmetl mu do tváře, že Jetmar nikdy nebude služebníkem Božím, když ani neumí číst, čímž tesaře ponížil před ostatními.

Jetmar pak po nějaký čas nechal Crhu na pokoji, ale to neznamená, že by se umenšily jeho ambice. Naopak už se viděl, jak stoupá po církevní hierarchii výš než Crha i kněz Strachota. Tesař věděl o Crhových problémech s karbanem a mnohokrát slyšel, jak si obchodník Željko stěžuje, že mu akolyta dluží. A tak zašel za Crhou a přemluvil ho, aby ho akolyta začal učit číst, jinak že bude nucen oznámit Strachotovi, jak je na tom Crha s hraním karet a dluhy. Crha neochotně souhlasil a tesař k němu skutečně dvakrát týdně docházel a učil se číst.

Postavám to ohlásí hned, jak ho budou vyšetřovat kvůli akolytově smrti – přece by nezabil někoho, kdo mu nezištně pomáhá se vzděláním? Tu část o vydírání Crhy pochopitelně vynechá, ale před postavami může zmínit, že měl Crha problémy s hraním a také s dluhy vůči Željкови. Jetmara ve skutečnosti Crhova smrt dost těší, protože je přesvědčen, že se sám stane novým akolytou. Postavy to může při použití různých magických postupů zmást – proč by měl někdo cítit potěšení ze smrti svého učitele a duchovního spřízněnce?

Při zjišťování, co dělal Jetmar v době akolytovy smrti, ovšem postavy narazí na tesařovo neotřesitelné alibi. Byl ten den zrovna u svého přítele Zvonka, se kterým pekli nad ohněm králíka a poté pili až do bílého rána. Zvonko mu to potvrdí, stejně jako jeho žena Lidija (pokud už není mrtvá) a sousedé, které Zvonkův a Jetmarův zpěv rušil ze spaní.

Co zaznělo v Crhově kázání

„Bůh žehná všem svým následovníkům a jejich oddanost odmění. Ale nemyslete si, falešnou horlivostí a snahou přiblížit se bohu pro vlastní, sobecký prospěch oceněn nebude. Ba naopak. Od toho, kdo touží po poznání, jen aby mohl nad ostatními čnít a aby bohatší měl život, Bůh odvrátí tvář a zapomene jeho jméno.“

Pokušení Rozkoš – Reza, syn lovce Damira

Mezi podezřelé se lehce mohou dostat lovec Damir a jeho syn Reza. V Šumském Rubu si většina lidí všimla, že vztahy mezi Damirovou rodinou a akolytou Crhou v posledních týdnech razantně ochladly. Neví se proč, ale všichni si všimli, že Damir, který se s Crhou vždy rád a hlasitě vybavoval, zval ho na lov i na večeri k sobě domů, najednou akolytu ignoruje a vyhýbá se mu.

Reza, syn Damira

„Ten pocit, když kost křupne pod tíhou celého těla. Jemné lupnutí tlumené okolní tkáně, do které se zarývají úlomky kostí. Ty vibrace šubajícího se a umírajícího těla, které se šíří skrze nohu do celého těla. Ty vytřeštěné oči plné strachu, které po chvilce vyhasnou. Chrčení oběti, které nakonec vystřídá slastné ticho.”

Ano, to jsou ty okamžiky, které naplňují mladého Rezu spalující rozkoší. Poslední dobou se utrhl ze řetězu, na nic jiného nemyslí a pokud se jen trochu naskytne příležitost, chytne ji za pačesy...

Rezu postihl démon sadismu. Prozatím to odnesli jen malí živočichové, ale je téměř jisté, že dříve nebo později dojde i na lidi. Jediný, kdo o Rezově touhách ví, je jeho otec Damir, který byl přímým svědkem jeho násilností. Přede všemi to ale tají a byl to i důvod, proč se přestal bavit s Crhou, který na Rezovu úchylku přišel.

Před pár týdny začal Reza chodit se Žanicí, což projevy démona sadismu trochu umírnilo. Před Žanicí zatím neukázal svou pravou tvář, občas jen vede násilné řeči, které Žanici sice trochu rozrušují, ale ve své zamilovanosti si z nich moc nedělá.

Co se stalo

První byla žába. Noha mu sklouzávala po zabahněném břichu, ale nakonec uslyšel křup a poprvé se dostavil příjemný, vzrušující pocit. Později následovali ptáci, ještěrky a sousedovic kočka. Vše se zvrtilo až při lovu s otcem Damirem a akolytou Crhou. Vyplašili srnu, Damir vystřelil šíp a zasáhl utíkající srnu, spolu s Crhou ji šli stopovat, zatímco Reza zůstal a jal se trhat ostružiny z keřů, kde se srna ukryvala.

Reza celý překvapený našel mladé srnče a neodolal.... Zvedl velký kámen a zprudka jej pustil na hlavu mláděte. Rozkoš... Krvavý kámen se ještě několikrát ocitl ve vzduchu, než si Reza uvědomil, že jej pozoruje otec s Crhou. Cestou zpět spolu nemluvili, jednoho večera Crha navštívil Damira a Reza předstíral, že spí. Crha domlouval Damirovi, že za vším stojí Rezova liknavost k Bohu a probuzené pohanské živočišno, které pro svůj pubertální věk nedokáže Reza sám zkrotit. Crha "naordinoval" Rezovi bohoslužby a zpovědi a hučel do Damira, aby na syna dohlédl, jinak vše řekne Strachotovi a bude následovat trest. Damir se za syna zaručil a Crhovi slíbil pravidelnou účast na bohoslužbách.

Od té doby se Reza snažil své chutě potlačit, častěji se obracel k Bohu, ale skrytý chtíč byl silnější. Pár dní před osudovým Crhovým kázáním neodolal. Sousedovic slepice. Ráno je našly úplně zmasakrované. Do jedné byly zadupané do země. Hroudy opeřeného masa v kaši z vnitřností. Crha i otec měli jasno, Reza utekl do lesa a čekal, co bude dál.

Crha začal opět vyhrožovat, že zajde za Strachotou, ale Damir mu prozradil, že ví o jeho dluzích vůči Željкови a že pokud akolyta prozradí knězovi pravdu o Rezovi, Damir půjde za Strachotou, aby ho informoval, že Crha propadl karbanu. Od té chvíle mezi Damirem a Crhou panovala velká nevraživost, které si mohl všimnout téměř každý vesničan. Damir našel Rezu v lese, odvedl ho domů a tam ho zavřel. Nyní ho nechce pouštět ven, jednou denně s ním jde do kostela a pak mu dá spoustu domácích prací, aby se Reza nepotuloval nehlídán po Šumském Rubu. Reza se pochopitelně umí dostat ven, čehož využívá především k zajištění schůzek se Žanicí. Už dlouhou dobu bojuje s nutkáním provést to znovu, ale zatím nebyla ideální příležitost, takže dosud odolával.

Po Crhově smrti Damir celkem panikaří – není si jistý, že za to nemůže jeho syn. Bude se ho snažit za každou cenu ochránit, pokud ho přijde družina vyslechnout, bude se snažit hodit vinu na kohokoliv jiného – především Loretu či Željka. Při výslechu bude viditelně nervózní, bude si protiřečit, zkrátka bude od pohledu velmi podezřelý. Má nervy napnuté k prasknutí a hromadění mrtvol ve vesnici mu na klidu nepřidává. Poté, co bude nalezena druhá oběť spektry, půjde za postavami sám a přizná jim, jaké vášně jsou ukryté v jeho synovi. Poprosí je, aby mu neubližovali a zkusili ho nějak vyléčit. Damirovy myšlenky je samozřejmě pomocí různých magických cest možné zjistit i dřív, než se jim sám přizná.

Reza bude jakoukoliv vinu za Crhovu smrt odmítat. Bude přitom celkem klidný, protože o akolytově úmrtí skutečně nic neví. Když na něj postavy uhodí s tím, že znají jeho úchylku, nebude se vykrucovat. Zálibně jim popíše, co ho láká a jak moc mu zabíjení přinášelo uspokojení. Odmítne ale, že by někdy ublížil člověku. Na inkriminovanou noc má navíc alibi – přespával u své milenky Žanice, která mu to ochotně potvrdí.

Rezu je možné vyléčit, pokud z něj družina dokáže sejmut démona sadismu. Potom z něj bude celkem normální horkokrevný mladík, který už ale nebude mít krvavé choutky. Lovec Damir jim za takovou pomoc bude velmi vděčný a udělá vše pro to, aby postavám pomohl v jejich pátrání po vrahovi.

Co zaznělo v Crhově kázání

„Bůh dává víru živým a klid duši mrtvým. Proklet bude ten, kdo zhanobí mrtvé pro potěšení své, byť by se jednalo “jen” o prostoduché zvíře. Zvrácený chťiž bude veřejně odsouzen, aby každý viděl, že Bůh umí léčit vřed na nemocném pokolení rozhodně a důsledně.“

Seveřané

Nepočetná skupinka Seveřanů projížděla přes Šumský Rub zhruba týden před smrtí akolyty Crhy. Tito obchodníci se utábořili na východní straně vesnice a zůstali tam tři dny. Vesničané k nim byli dost nedůvěřiví, ale nakonec se našlo několik obyvatel, kteří si přišli k Seveřanům něco koupit, směnit nebo prodat. Jednoho večera se k ležení Seveřanů vydal také Crha – viz kapitola **Smrt akolyty Crhy**.

Po třech dnech se severští obchodníci sbalili a odjeli na východ směrem k další vesnici. Tímto způsobem postupují od vesnice k vesnici – vždy tam zůstanou několik dní a pak se vydají dál. Pokud se tedy postavy rozhodnou skupinku dohnat a zjistit, co ví, tak to není žádný problém. Ačkoliv od jejich odjezdu uplynul více než měsíc, budou tak maximálně den jízdy od Šumského Rubu. O Seveřanech ví ve vesnici každý, nejvíce informací má obchodník Željko, podrobné info může dodat i Maksimir. **Informace o tom, že se Crha týden před svou smrtí opil se Seveřany, by se k družině měla dostat v každém případě!** Pokud se budou chytře ptát (př. bavit se Crha s někým cizím? apod.), dostanou tuto informaci dřív. Pokud je nenapadne se na takové věci ptát, někdo se o tom zmíní sám od sebe. Když s tou informací nebudou postavy pracovat, mohou ji dostat znovu od

někoho jiného (bude to ale znamenat nějaké body dolů). Je na úvaze PJe, kdy družině tuto informaci pustí – nemělo by to být hned na začátku druhé části, ale ani příliš pozdě, kdy už se třeba budou připravovat na final fight se spektrem.

Seveřané jsou obchodníci, i když řada z nich vypadá spíš jako po zuby ozbrojení válečníci. Cesty nejsou bezpečné a když už se táhli tak daleko na jih, tak nehodlají přenechat své zboží a vydělané peníze nějakým lapkům. Seveřanů je celkem jedenáct a jejich **vůdcem je vysoký, holohlavý muž středního věku Amalasunt**. Koupit se od nich dají třeba vlčí kůže, lovecké potřeby, různé drobné severské šperky, nasolené maso a další drobnosti. Pokud by si družina chtěla Seveřany naklonit, může si od nich něco koupit, nebo s nimi vyměnit něco ze svých věcí. Řemeslné zpracování věcí není na příliš vysoké úrovni.

Seveřané si na své nocování u Šumského Rubu dobře vzpomínají a Amalasunt družině popíše setkání s Crhou. Jeho vyjadřování je drsnějšího charakteru, ale nemyslí to zle.

Návštěva Crhy z pohledu Amalasunta

„Mladej chlápek, říkal, že slouží nějakýmu bohu. Docela dlouho nám o něm vyprávěl. Chlapi už to trochu sralo, protože byl rozvláčnejší a furt jen mlel nějaký kecy, za který by mu Thor roztrhl prdel kladivem. A taky ho zajímalo, v koho věříme my. Tak jsem mu povyprávěl o Yggdrassilu a všech našich bozích, o Vallhale, kam všichni směřujeme a tak. Přinesl nám trochu jižanského vína, a tak jsme mu dali trochu pokouřit z naší dýmky. Můžete mi věřit, že je to fakt síla, když si dáchneš trochu víc, vidíš kolem sebe hvězdičky. A tenhle cucák si dal víc než je napoprvý zdrávo, takže pak začal mluvit trochu z cesty. Zrovna jsem mu vyprávěl o Godanovi a o tom, jak se ze slavný krále stal bůh poté, co se devětkrát probodnul vlastní dýkou. Způsobilo to pozdvižení, ostrý chlapi pak po jeho vzoru nalehli na své meče, aby se k němu připojili ve Vallhale. Ten mladoch byl najednou jako u vytržení, začal blábolit, že to je přesně ono, že on je místní Godan a že se stane božím synem a podobný hovadiny. Táhle Gunnarsson se pokusil ho trochu profackovat, aby se vzpamatoval, ale moc to nepomohlo. Tak jsme ho vyprovodili a druhý den ráno jsme se sbalili a odjeli zas dál. Myslím, že ho z toho našeho dýmkového koření druhý den ráno pěkně bolela hlava.“

Amalsunt neví, jaké měl Crha plány a netuší ani nic o jiných událostech, ke kterým došlo v Šumském Rubu (pekelné ústí, démoni vyvolaní Strachotou atd.).

Působení spektry

Z Crhova těla se nezvedla klasická pravidlová spektra, má několik zvláštností. Tuto spektru nikdo nevyvolal, **z akolytova těla povstala samovolně** po třech dnech od smrti (tedy za stejnou dobu jako proběhlo Ježíšovo zmrtvýchvstání). Jedinou viditelnou známkou na těle jsou zuhelnatělé okraje rány mířící do srdce. Tělo spektry bylo zpočátku nehmotné, byla spíše podobná přízraku, mohla tudíž uniknout z hrobu, aniž by ho nějak viditelně porušila. Její vůle byla zpočátku slabá, orientace nulová, přízračná postava se odebrala do lesa, kde přes den přebývala v jeskyních mimo dosah slunečního světla, v noci pak lovila lesní zvířata (hlavně srnky a zajíce, postupně si troufla i na silnější zvěř – jeleny či vlky). **S každým mrtvým tělem spektra sílila** – posilovala se její vůle, inteligence, ale hlavně její tělo získávalo hmotnější podobu. Po první vraždě člověka již spektra má přízračné, ale hmotné tělo, takže je detekovatelné krollovým ultasluchem.

Spektra útočí dotykem, při kterém využívá svůj zvláštní útok – dokáže jedním dotykem upít dvě úrovně, což u vesničanů stačí k tomu, aby po jednom jediném doteku zemřeli. Na jejich těle pak nejsou žádná viditelná poranění, pouze v obličeji se jim zračí nevyslovitelná hrůza a jejich pokožka lehce zprůzrační a vlasy zbělají. S těžšími protivníky může spektra bojovat i svými drápy, zásah kromě obvyklého zranění upíjí dvě úrovně. Oproti pravidlům DrD se z postavy zabité spektrou nestává během jednoho dne nová spektra, zůstává normálně mrtvá. Postavě, které se podaří během souboje spektru zabít (ale jen té!) se ztracené úrovně vrací zpět. Pokud je spektra na konci boje mrtva, postava s veškerou vysátou energií neumírá, jen se musí 8 – 80 dnů léčit.

Stejně jako je uvedeno v PPP, magické zbraně potřené veverčím sádlem způsobí spektře dvojnásobné zranění. V první části byly postavy upozorněny na zvýšený výskyt veverek v dubovém hájí, odkud se snažily získat dřevo na stavbu kostela. Právě tam také mohou ve druhé části veverčí sádlo získat. Aby tato informace nepomohla jen munchkinům, kteří mají nastudovanou Příručku Pána jeskyně, může jim igric Maksimir (poté co budou přibližně vědět proti čemu stojí) vyprávět strašidelný příběh z dávných časů o přízračných postavách, které sužovaly vesnici, dokud dědky chránící Šumský Rub nepotřeli veverčím sádlem.

Spektra

Žvt.: 4 x (4 + N)

ÚČ: 14 (dotyk)

OČ: (+ 5 + 5) = 10

Velikost: B

Zranitelnost: C ½, E ½, H+, I ½, J ½, K ½, N, P

Intelligence: 13

Charisma: 11

Vysvětlivky: HP = počet hráčských postav v družině

C = kouzelná zbraň

E = svěcená voda

H+ = magické alchimystické lektvary

I = hraničářská kouzla

J = útočná kouzla

K = ohnivá a mrazivá kouzla

N = bílá střela

P = mentální útok

Souboj se spektrou by měl být pomyslným finále druhé části dobrodružství. Nelze přesně určit, kdy k němu dojde. Nejpravděpodobnější varianta je, že se tak stane po nálezů třetí oběti, kdy už by družina měla mít dostatek informací, aby dokázala vydedukovat, jak si spektra vybírá oběti. Čtvrtou obětí – obchodníka Željka – tak lze zachránit a ještě si při tom naplánovat past, která družině pomůže spektru udolat. K souboji se spektrou musí dojít nejpozději půl hodiny před koncem herního bloku, nemělo by se ale stát, že postavy budou bojovat se spektrou třeba už po dvou hodinách hraní (leđa, že by vůbec neřešili akolytovu smrt a pátrali pouze po spektře, pak jim ještě zbývalo vyřešit, co se vlastně stalo Crhovi).

Působení spektry (hinty)

Spektra má sice přízračné, ale hmotné tělo, lze po ní proto najít stopy. Zároveň je ve vesnici více náznaků, že něco není v pořádku. Tady je shrnutí těch hlavních věcí, kterých si postavy během druhé části dříve či později mohou všimnout.

- **Povadlé rostliny** – Už u první vraždy lze nalézt nepřírozeně povadlou rostlinu, které se spektra dotkla. Pokud bude družina po této stopě pátrat, dokáže takových abnormalit nalézt více. Bohužel je listopad, a tak nejsou tyto povadlé rostliny příliš nápadné. Rozhodně nelze s jejich pomocí vystopovat úkryt spektry u pekelného ústí. Lze ale zjistit, že zvýšená koncentrace takových rostlin je na západě vesnice.
- **Vysátá zvířata** – Při průzkumu místa činu druhé vraždy mohou postavy objevit vysátého strnada. Důkladný průzkum okolí opět může napovědět, že spektra sídlí v lese na západ od vesnice. V lese lze nalézt podobně vysátou další zvěř –myši, ptactvo, srnky, ale i větší zvěř jako jelena nebo vlka.
- **Přízračná postava** – Spektra se v noci odváží do blízkosti vesnice. Pokud družina rozestaví ve vesnici noční hlídky, může být svědkem toho, jak se něco divného vznášelo mezi domy. Na popis přízračné postavy narazí nejpozději při třetí vraždě, kdy ji popíše Zvonko. V případě vyptávání po vesnici lze narazit i na další svědky, kteří viděli něco, co jim připadalo jako duch nebo přízrak. Nemluví však o tom – bojí se přízraku i výsměchu, pokud by se ukázalo, že nic takového neexistuje. Pokud bude družina využívat na noční hlídkování havrana, tak seshora nebude přízračná postava ve tmě vidět (pokud si samozřejmě nepomohou nějakými kouzly, osvětlením vesnice atd.).
- **Fyzické stopy** – Spektra má přízračné, ale hmotné tělo. Může tudíž nechávat i fyzické stopy, jako jsou polámané větvičky, pokud se někde prodírala houštím. Vzhledem ke způsobu pohybu, kdy lehce levituje pár centimetrů nad zemí, ale bude hledání těchto fyzických stop velmi obtížné a v lese nebude jednoduché rozeznat tyto znaky přítomnosti spektry od zvířat. Hraničář ovšem může při důkladném průzkumu nalézt polámané křoviny, kterými se někdo prodíral, ale ten někdo nezanechal na zemi otisky svých nohou, což může být podezřelé.

Hlídkování ve vesnici

Je pravděpodobné, že po nalezení mrtvoly Lidmíra budou postavy řešit, jak vesnici ochránit před nočními útoky spektry. První dvě vraždy by měly proběhnout bez ohledu na to, jaký plán družina vymyslí. Po druhé vraždě možná udělají skutečně „nepřekonatelná“ opatření, přesto by ještě ke třetí vraždě mělo dojít, družina ale může spatřit přízračnou postavu, může ji kousek pronásledovat do lesa apod. Přestože se družině nepodaří vraždám zabránit, jejich snaha nebude marná, jelikož opatření budou hodnocena.

Jak vyřešit nejpravděpodobnější opatření:

- **Přítelíčci** – Mohou něco zahlédnout, zaslechnout, ale nebudou mít šanci družinu varovat dřív, než dojde k vraždě (např. ďáblík nebo kočka budou v danou chvíli jinde, než kam bude mířit spektra, havran z vrchu přízračné tělo spektry neuvidí)
- **Hlídkování** – Šumský Rub je sice malá vesnice, ovšem jednotlivé domky jsou roztroušeny na všechny strany. Pokud spektra uvidí velkou hlídkující skupinu na západní straně vesnice, odkud přichází, není pro ni problém vesnici obejít a dostat se k vytipovanému obydlí z jiné strany. Postav je maximálně sedm a to na ohlídání celé vesnice stačit nebude. Vesničané se hlídek účastnit nebudou, bojí se v noci opouštět své domovy.
- **Kouzla** – Magická řešení samozřejmě budou fungovat tak, jak je popsáno v pravidlech. Pokud bude mít možnost, pokusí se jim spektra vyhnout.
- **Mechanické pasti** – Pokud nebudou opravdu důmyslné, spektra se jim vyhne.
- **Koncentrace lidí do jednoho místa** – Družinu může napadnout shromáždit vesničany na jednom místě. Jediné místo v Šumském Rubu, kam se všichni vejdou, je kostel. Spektru to skutečně na čas odradí, nicméně to není řešení, které by bylo praktikovatelné po delší čas. Již po dvou dnech začnou rozpory mezi konvertovanými vesničany a příznivci Lorety, která se podobného shromáždění odmítne zúčastnit a mnozí její věrní se budou řídit jejím příkladem. Druhou obětí spektry Jorana ani toto řešení nezachrání – s kumpánem Vladivojem se opije a zůstane venku i po setmění, kde ho spektra dostane. V případě třetí oběti spektry Lidije je to možné udělat tak, že dostane jeden ze svých schizofrenních záchvatů, obviní Zvonka, že ji chce zabít a odejde do tmy...

První oběť spektry - Lidmír

První noc v Šumském Rubu neproběhne pro družinu klidně. Ještě před rozedněním kolem páté hodiny ráno je probudí bouchání na dveře. Přiběhl pro ně igric Maksimir s tím, že musí okamžitě jít s ním, jelikož došlo k neštěstí.

Jen pár desítek metrů od domu, ve kterém bydlí postavy, byla **nalezena mrtvola vesničana Lidmíra**. Našla ho jeho žena Alana, když šla na dvorek podojit kozu. Zakopla o jeho mrtvé tělo, které leželo přímo před prahem. Naposledy svého muže viděla večer, než šla spát. Řekl jí, že si jde ven zakouřit dýmku a ať na něj nečeká. Alana šla spát, když se ráno vzbudila, nebylo jí nijak divné, že vedle ní Lidmír neleží, obvykle vstával velmi brzo, aby vyhnal zvířectvo za vesnici na pastvu. Lidmír ve vesnici nijak nevyčníval, ostatní vesničani o něm budou mluvit jako o málomluvném chlápku, který musel tvrdě pracovat, aby se uživil. Lidmír ani Alana k novému náboženství nepřestoupili, stále věří Loretě, i když žádných rituálů se neúčastnili, všímali si vždy hlavně sami sebe. V další fázi druhé části bude ovšem jejich víra důležitá, jelikož na Alanino přání se Loreta se svými následovníky pokusí spálit Lidmírovo tělo na hranici a dopřát mu tak pohřeb podle slověnských zvyklostí.

Proč si spektra vybrala právě Lidmíra? Důvody jsou stejně jako u dalších obětí dva. První z nich je, že se Lidmír začal dostávat na scestí. Ačkoliv zatím nekonvertoval k nové víře, bydlí poblíž kostela, a tak jeden z démonů vyvolaných Strachotou zasáhl i jeho. Lidmír začal být příliš pyšný na své skromné hospodářství. Zároveň s tím se začal snažit, aby jeho sousedé tak úspěšní nebyli. Zatím neprovedl nic hrozného, několikrát vyměnil v noci sousedům jejich kvalitní píci za plesnivé seno, vybíral zrní ze sousedních kurníků a podobné věci. Doma už měl ale připravené sušené bobulky rulíku, kterými chtěl otrávit sousedovic kozu, která se podle Lidmírova názoru těšila až moc dobrému zdraví. Druhým důvodem, proč si spektra vybrala právě Lidmíra, byl fakt, že den před svou smrtí se Lidmír zle obořil na Boha. Když viděl, jak se sousedovic koza spokojeně pase mezi chalupami, začal nadávat, že Svarog by tohle neměl dopustit a jestli za to může ten podivný nový Bůh, tak ho proklíná a přísahá mu ošklivou pomstu. Svědkem těchto polohlasných nadávek byl soused, kterému koza patří, ale neslyšel klení celé, tak si to se svým zvířetem nespojil. **Tuto informaci v této fázi dobrodružství je zatím téměř nemožné získat,** jelikož by postavy musely za sousedem přijít přímo s dotazem, zda Lidmír před svou smrtí

neklel. Jinak si soused na tuhle scénu nevzpomene. Lze se ale na to doptat později, až po dalších vraždách družina pochopí, že klení má souvislost s vraždami.

Při ohledání těla přijde družina na několik znepokojivých faktů. **Tělo nenese žádné stopy fyzického násilí**, na těle nejsou žádné oděrky, modřiny, Lidmír má pouze malou bouli na hlavě, kterou si způsobil při pádu na zem o futra od vchodových dveří (na futrech lze najít místo se zaschlou kapkou krve). Je ale zřejmé, že drobná boule nemohla být příčinou smrti. Velmi znepokojivý je výraz obličeje – Lidmír má všechny rysy zkroucené, jako kdyby ho něco k smrti vyděsilo. Vesničané také postavy upozorní, že Lidmír měl tmavě hnědé vlasy, které jsou ovšem nyní téměř úplně bílé. Také jeho pokožka působí nezvykle šedým dojmem, hraničář může poznat, že je to na relativně čerstvou mrtvolu barva velice nepřírozená.

Vedle mrtvoly lze nalézt zpola vyhořelou dýmku z třeshňového dřeva, v kapse má Lidmír zbytky obilí. Jsou to ukradené zbytky od sousedů. Hned vedle vstupu do Lidmírova domku je velký květinač s léčivou rostlinou (je to litvor neboli andělíka lékařská), rostlina je ovšem značně povadlá. Vypadá to, jako kdyby přešla mrazem, což v nepříjemném listopadovém počasí není zas tak nápadné. Pokud by po tom družina pátrala, zjistí, že ostatní rostliny po vesnici takto zvadlé nejsou (může za to dotek spektry). Při zevrubné prohlídce Lidmírova domku lze nalézt i usušené bobule rulíku, které může identifikovat hraničář, nebo s tím může pomoci Loreta. Alana nebude tušit, na co její manžel bobulky potřeboval.

Druhá oběť spektry - Joran

K dalšímu záhadnému úmrtí by mělo v Šumském Rubu dojít 3 až 5 dní po první smrti. Družina by mezi vraždami měla mít čas pátrat po tom, kdo způsobil smrt akolyty Crhy. Z hlediska herního času by k nálezu druhé oběti mělo dojít nejpozději po dvou hodinách hry.

Druhou obětí se stane Joran, kterého už postavy znají z první části dobrodružství. Je to ten nebožák, který přišel o nohu při stavbě kostela. Družina sice s pomocí modliteb a vlastních schopností zachránila Joranovi život a on se stal celkem horlivým věřícím, postupem času ho ale začalo jeho zranění čím dál víc skličovat, jelikož byl pro vesnici nepotřebný. Žil tak především z milodarů, za něž si začal obstarávat stále větší přísun kořalky. Místní si všimli, že Joran začal pít, ale považují to za známku toho, že se

nedokázal smířit se svým zraněním. Ve skutečnosti ovšem **Jorana posedl démon alkoholu**, své pití tudíž není schopný kontrolovat. Alkohol z něj dělá jiného člověka, rozhádal se se svou rodinou a nyní už mu zbývá jen několik kumpánů, kteří s ním drží krok v pití.

Hněv spektry na sebe Joran přivolal v den své smrti tím, že se zcela opilý vymočil na zeď kostela a přitom dost nevybíravě spílal Bohu, kterého obviňoval z toho, že ho připravil o nohu. Svědkem této události byl jeden z jeho kumpánů Vladivoj, který stál opodál v okamžiku, kdy Joran vykonával potřebu. Naneštěstí byl Vladivoj ještě mnohem opilejší než Joran, a tak si na tuto scénu druhý den ráno nebude pamatovat. Pokud ho postavy budou vyslýchat hned po nalezení Joranovy mrtvoly, není šance z něj tuto informaci získat, ale lze poznat, že Vladivoj není ve své kůži a má brutální kocovinu. Pokud se za Vladivojem postavy vydají druhý den, mohou se cílenými dotazy zorientovat, co dělal Joran před svou smrtí. Aby jim Vladivoj o močení na kostel řekl, musí ale položit správné dotazy (př.: „Co přesně jste dělali předtím, než jste se s Joranem rozešli?“, „Dělal Joran ten den něco neobvyklého?“ atd.), sám od sebe se o tom nezmíní.

Joran bude stejně jako Lidmír nalezen brzy ráno. Jeho bezvládné tělo bude čelem dolů ležet v korytu potoka, kam se Joran zhroutil poté, co i se svými berlemi snažil uniknout z dosahu spektry. Jeho berle budou ležet ve svahu. Joran má obličej v ledové vodě, mohlo by to svádět k domněnce, že spadnul a utopil se. Jeho mrtvola ovšem má stejné podivné vzezření jako Lidmírova – zcela bílé vlasy a výrazná křeč v obličeji. Na těle je několik oděrek – především na dlaních a na obličeji – které byly způsobeny ostrými kamínky v korytu potoka. U sebe má Joran pouze nedopitou lahev pálenky. Pokud budou postavy nějak zjišťovat přítomnost alkoholu v krvi (lakmusovým papírkem by to asi šlo), zjistí, že byl Joran mimořádně opilý.

Při prohlídce okolí nálezu těla, může družina najít mrtvého strnada. Mrtvolka ptáka leží pod malou, povadlou vrbou, na které není jediný list (opět není to až tak nápadné, je přece podzim). Tělo strnada je podivně vysáté, jakoby z něho někdo dostal veškerou tekutinu, tělíčko může vypadat až mumifikovaně, žádné známky násilí na něm ale nejsou.

Třetí oběť spektry - Lidija

K třetímu záhadnému úmrtí dojde za další asi dva dny, po uplynutí maximálně 4 hodin herního času. Družina už by měla mít v tuto chvíli prošetřenou většinu podezřelých z akolytovy smrti, při třetím úmrtí by také měla dostat výraznější vodítka směrem ke spektru a faktu, že je nějak propojená s Crhou.

Třetí obětí spektry je starší žena jménem Lidija, která patřila mezi nejzbožnější obyvatele Šumského Rubu. Do kostela se svým mužem chodili skoro každý den, Strachota je dobře zná. Lidija ovšem byla asi před dvěma měsíci **postižena démonem schizofrenie**, a tak se z milé, usedlé ženy občas stávala osoba, kterou nikdo nepoznával. V okamžiku, kdy vládu nad jejím tělem převzal démon, začala být silně popudlivá a reagovala přehnaně na jakýkoliv podnět. Největší peklo si s ní zažil její muž Zvonko, kterého začala obviňovat, že jí usiluje o život. Zvonko z toho byl dost vyděšený – žil s Lidijou přes 30 let a nikdy se takhle nechovala. Snažil se být starostlivější než dřív, ale ve chvílích schizofrenního záchvatu byla právě jeho starostlivost tím, co dokázalo Lidiji nejvíce rozzuřit. Pokud jí přinesl čaj, hodila po něm plným hrnkem v přesvědčení, že se jí pokouší otrávit. Když ho „načapala“, jak seká za domem dříví na zimu, okamžitě udělala scénu, že si to se sekerou zkouší na ni, aby ji mohl ve spánku ubít. Zvonko se nakonec naučil rychle zmizet z domu v okamžiku, kdy měla Lidije záchvat. Byla to jediná šance, jak uniknout jejímu běsnění a často i fyzickému násilí. Sousedé si všimli, že mezi manželi není něco v pořádku, často slyšeli řev a výčitky linoucí se z domu, ale většina Lidijiných záchvatů se odehrála beze svědků. Tedy kromě malého syna Ilji, který ovšem po smrti své matky nebude schopen vypovídat.

Den před svou smrtí měla Lidija další záchvat schizofrenie, Zvonko se tentokrát nestačil dostatečně rychle uklidit pryč, a tak si musel vyslechnout, jak jí neustále usiluje o život. Tentokrát ale obviňování manžela nestačilo a Lidija začala hlasitě spílat i Bohu, ke kterému v okamžicích jasné mysli tolik vzhlížela. Záchvat byl delší než obvykle a Zvonko při něm utřil i nepříjemnou ránu dřevěným polenem, které Lidija místo do kamen hodila po něm a trefila ho do ramene. Zvonko se naštval a ustlal si na půdě, Lidija spala dole v jejich pokoji. V noci ji probudil zvuk otevíraných dveří a ona se vyšla podívat, co Zvonko provádí. Jenže místo Zvonka ji v pokoji čekala spektra, Lidija ještě stačila vykřiknout hrůzou, než zemřela. Zvonka výkřik probudil, rychle seběhl dolů, ale našel už jen mrtvolu

své ženy a dokořán otevřené dveře. Letmo z nich vyhlédl a všiml si podivné přízračné postavy, která se rychle pohybovala směrem k lesu na západě vesnice.

Při prohlídce mrtvolky najde družina totéž, co u předchozích případů – bílé vlasy (tentokrát nejsou tak nápadné, Lidiji bylo přes 50 let a byla už docela prošedivělá), křečovitě stažené svaly v obličeji a žádné známky fyzického násilí. Zvonko je smrtí své ženy zdrcený, ale k postavám bude naprosto upřímný – řekne jim o podivných náladách, které Lidiji v předchozích měsících provázely, přesně jim popíše, co v noci viděl, zmíní se o tom, že den před smrtí Lidija spílala Bohu. Zmíní se i o svém zraněném rameni, které mu způsobila Lidija. Sousedé také slyšeli hádku starých manželů a budou trochu podezřívaví vůči Zvonkovi, protože jeho ženu několikrát slyšeli vykřikovat, že ji chce připravit o život.

Je důležité zdůraznit družině, že **Lidija den před smrtí hrubě spílala Bohu**. Hráči by si měli vzpomenout na scénu z první části Crhův hněv a mohla by jim dojít spojitost. V případě důkladného vyptávání mohou na podobné „prohřešky“ přijít i u prvních dvou obětí spektry.

Čtvrtá oběť spektry - Željko

Ke čtvrté vraždě by mělo dojít až na konci druhé části dobrodružství, pokud bude družina úspěšná a poskládá si informace o spektře, tak **k vraždě vůbec dojít nemusí**. Nejpozději po nálezu třetí oběti (Lidija) by měla družina tušit, že spektra zabíjí ty, kteří před smrtí spílali Bohu. Může mít i nějaká další vodítka (spektra sídlí v západní části hvozdu, má něco společného s akolytou Crhou apod.), tudíž je klidně možné, že k jejímu setkání s přízrakem dojde dřív než k této scéně.

Zhruba jeden den po třetí vraždě **bude celá vesnice svědkem scény, kdy rozzuřený obchodník Željko** proběhne polonahý přes náves a poběží směrem ke kostelu. Tam začne nahlas nadávat na Boha a házet na zdi kostela různé drobné předměty, které nedávno nakoupil. Za jeho záchvatem je démon zuřivosti, který Željka posednul zhruba před týdnem, a proto si toho zatím moc lidí nevšimlo.

Željkovo spílání: *„Přijal jsem tě a co z toho mám? Každý den tady někdo umírá a kdo pak bude kupovat moje zboží? To mi asi nepovíš, co? Proklínám tebe i ten tvůj svatostánek. Táhni, odkud jsi přišel... Víš, co si o tobě myslím? Tohle! (odplivne si)“*

Postavy budou svědkem tohoto spílání, Željka poté někdo uklidní a odvede ho domů. Kostky jsou už ale vrženy a pokud postavy nic neudělají, Željko v noci zemře, protože si pro něj přijde spektra. Pro družinu je tato situace naprosto ideální pro přípravu na boss fight druhé části – vědí přesně, kdo má zemřít, mohou se tedy dobře připravit, aby se spektrou bojovaly v místě, které vyberou. Až se Željko uklidní, bude s nimi spolupracovat, i když ochotou hyřit nebude. Pokud mu ale dostatečně důrazně vysvětlí, že na tom závisí jeho život, podvolí se jejich pokynům.

Pokud by náhodou družině nedocvaklo, že by měla Željka hlídat, může jim dotaz, zda to nemůže mít souvislost nadhodit třeba igric Maksimir. Kdyby se postavy rozhodly to všechno ignorovat, tak by druhý den dopoledne bylo nalezeno Željkovo mrtvé tělo, mrtvolu by našel obchodník ze sousední vesnice, který do Šumského Rubu přijel se zbožím a měl se Željkem domluvenou schůzku. Željkova mrtvola bude vypadat jako všechny ostatní – bílé vlasy, křečovitý a vyděšený výraz v obličeji, bez známek fyzických zranění.

Scéna Crhova návštěva

Tuto scénu by měl PJ zařadit do hry **někdy mezi druhou a třetí vraždou**. Její zařazení lze ovšem přizpůsobit postupu družiny – pokud se ve vyšetřování plácá, neví kudy kam, klidně zařadte scénu dřív.

Spektra je při nočním pohybu po vesnici opatrná, vyhýbá se místům, kde by byla její přízračná postava příliš na očích. Ale jednou v noci přece jen udělala chybu, jelikož nepočítala s malým klukem, který se v noci vykrade z domu. **Šestiletý Ilja** našel během dne na zahrádce před svým domem zmateného a možná i zraněného krtka. Rozhodl se ho chytit a schovat do krabice, kterou našel v kůlně. Věděl, že rodičům by se zvíře v domě nelíbilo a patrně by ho okamžitě vyhodili, nebo ještě hůř zabili. Ilja proto krabici nechal schovanou v kůlně, krtkovi tam hodil nějakou trávu, hlínu a kousek jablka. V noci se vyplížil ze své postele a rozhodl se, že si svůj úlovek přinese do pokoje a schová ho tam pod uvolněné prkno. Při cestě do kůlny ovšem právě kolem jejich domku proplouvala spektra. Ilja vydal přidušený výkřik a přilákal tím pozornost spektry. Těžko říct, proč ho nezabila jako ostatní, možná že kousíček Crhovy duše dokázal přízrak ovládnout a spektra se tak jen otočila a zmizela ve tmě.

Ilju pohled do tváře spektry vyděsil, ale zároveň v ní poznal známé rysy akolyty Crhy. Odnal svého krtka do pokoje a ráno začal o svém zážitku přemýšlet. V denním světle se mu zdálo neuvěřitelné, to co skutečně viděl, a tak si to jeho mysl přetvořila v něco, co dokázala zpracovat – Ilja zapomněl přízračný charakter postavy a začal se domnívat, že viděl skutečného akolytu.

Vypadal zaraženě, a tak se ho matka začala vyptávat, co se děje. Nakonec neochotně přiznal, že potkal ve vesnici akolytu, o kterém si všichni myslí, že je mrtvý. Nepřiznal ale, že se tak stalo v noci. Tvrdí, že ho viděl normálně během dne procházet vesnicí, aby nevyšla najevo jeho aktivita okolo nového domácího mazlíčka.

Iljova matka se rozhodne kontaktovat družinu a svého syna za nimi odvede. Postavy tak mají možnost malého Ilju vyslechnout – nejprve jim bude tvrdit přesně to, co své matce a pokud bude výsledku přítomna, nebude chtít prozradit nic víc. Jestliže si družina vezme Ilju stranou, tak jim přizná, že akolytu potkal v noci, poví jim, co dělal venku, ale zapřísahá je, aby to neprozradili rodičům, protože se bojí o svého krtka.

Pokud se budou postavy vyptávat, jak Crha vypadal, **popíše jim Ilja Crhu tak, jak si ho pamatuje, když byl naživu**. Nelze jim přitom úmyslně, zkrátka je přesvědčený, že to, co říká, je pravda. Pozor! Tato lež nelze odhalit pomocí kouzla Čtení myšlenek – družina uvidí v Iljově mysli přesně to, co říká, protože je přesvědčený o tom, že přesně tohle viděl.

Scéna Ukradené tělo

K této události dojde den po smrti Lidmíra, který byl první obětí spektry. Lidmírovo tělo bylo odneseno do kostela a tam spočinulo na katafalku, aby se s ním mohli vesničané rozloučit. Má tam takhle zůstat ještě celý další den a poté má být pohřbeno na hřbitově sousedícím s kostelem. Jenže Lidmírova manželka Alana to takhle nechce – k nové víře zatím nekonvertovala a byla by ráda, aby se Lidmírovi dostalo pohřbu žehem, jak přikazuje Svarog. Vzhledem k velmi napjaté situaci ve vesnici se ovšem bojí navrhnout pohřeb žehem přímo Strachotovi a jeho věrným, protože pohanské rituály nejsou v poslední době v Šumském Rubu příliš v oblibě. Alana se tedy obrátí na Loretu, aby jí pomohla.

Loreta z toho radost nemá, protože jít proti Strachotovi je za těchto okolností nebezpečné, ale jako žrekyně nechce nechat Alanu na holičkách – stoupenců jí ubývá, takže si musí ty vytrvalce hýčkat. Loreta proto zorganizuje skupinu, která se čas od času ještě potají schází při pohanských obětních rituálech, a rozhodnou se, že Lidmírovo tělo z kostela odnesou a poté někde v tichosti v lese vykonají pohřební rituál.

V den Lidmírovi smrti a celý následující den leží jeho tělo v kostele na katafalku, v noci před jeho pohřbem se Loretina skupina pokusí o jeho krádež. Jak tato akce proběhne bude hodně záležet na chování družiny.

Družina tělo nijak nehlídá

Loretě se podaří tělo z kostela nepozorovaně odnést, vydají se s ním na jih od vesnice do lesa, kde už mají připravenou hranici pro pohřební rituál. Ten trvá asi dvě hodiny, normálním způsobem si ho z vesnice nelze povšimnout, ale pokud družina nechá třeba přes noc hlídkovat havrana, ten jí může upozornit, že v lese kousek od vesnice hoří velký oheň.

Pokud bude ztráta Lidmírova těla zjištěna až ráno, nebude těžké vystopovat, kudy skupina s ukradeným tělem postupovala – zahlazováním stop se příliš nezabývala. V ranních hodinách už dojde družina jen k doutnajícím zbytkům velké pohřební hranice. Na místě nikoho nenalezne, ale každý vesničan v Šumském Rubu ví, že tohle je pohřební hranice a je tudíž celkem jasné, co se tady stalo. Taky je jasné, že za vedení pohřebního rituálu byla vždy zodpovědná Loreta. Ta nebude chtít o tomto tématu s družinou mluvit a bude na ně apelovat, aby nechali na pokoji rodinu zesnulého Lidmíra a nechali jeho duši, aby se v klidu dostala do svého místa v Návě.

Když družina uhodí na Alanu, ta bude nejdřív zapírat, ale brzy se zlomí, rozbřečí a vše přizná. Nebude chtít ale prozradit, kdo pohřební ceremonii vedl, ani kdo se jí účastnil. Bez problémů se to ale dá zjistit různými kouzelnými prostředky (Čtení myšlenek atd.).

Družina hlídá tělo viditelně

V této fázi dobrodružství by asi družina neměla mít nějaký konkrétní důvod, proč v noci hlídat mrtvolu, ale hráči jsou často paranoidní... Pokud družina postaví viditelnou hlídku k Lidmírově mrtvole (např. bude přes noc někdo stát v kostele vedle jeho rakve, nějaký

družiník bude bedlivě obcházet kostel se hřbitovem apod.), tak v noci k pokusu o krádež mrtvoly nedojde. Loreta je dostatečně chytrá, aby se nepokusila jít přímo proti postavám, takže si počká na vhodnější příležitost.

Další den sice bude Lidmírovo tělo pohřbeno do posvěcené půdy, ale další noc by podle Loretiny plánu odtamtud mělo zmizet. Je to o dost nápadnější, zbyde tady rozkopaný hrob, také Alaně to na psychickém zdraví moc nepřidá, ale nakonec se i tímhle způsobem podaří Lidmíra řádně pohřbít žehem. Ranní situace je stejná jako ve výše popsaném případě. Jen Strachota bude zuřit mnohem víc, jelikož vykopání hrobu je znesvěcení a jeho postup proti Loretě bude ještě o poznání fanatičtější.

Družina hlídá tělo skrytě

Pokud se družina rozhodne hlídat tělo, ale udělá to tak, že to nebude na první pohled viditelné, získá největší kontrolu nad situací. Pokud Loreta nebude vědět, že je tělo hlídáno družinou, rozhodne se pro akci a pokusí se se svou skupinou Lidmírovo tělo ukrást. Postup tady pak záleží především na tom, kam až to bude chtít nechat družina dovést. Mohou zasáhnout hned v kostele, nebo Loretu sledovat až k pohřební hranici v lese.

Pokud bude Loreta přistižena přímo při činu, nebude zapírat, ale pokusí se postavám vysvětlit důvody svého konání a opět bude apelovat na to, aby pochopili, že se tím jen snaží pomoci Alaně, aby se vyrovnala se smrtí svého muže.

Tažení proti Loretě

Poté, co dojde k odhalení Loretiny účasti na tajném pohřbu Lidmíra, začne Strachota stále více prosazovat variantu, že je za smrt akolyty Crhy zodpovědná právě ona. Do této chvíle Strachota tuto možnost postavám pouze nadhazoval, nebránil se ani jiným směrům pátrání. Nyní ale bude oplývat přesvědčením, že pátrání po někom jiném je ztráta času.

Bude hodně záležet na družině, kolik informací bude mít a jak je dokáže Strachotovi podat. Kněz zatím proti Loretě nezasáhne, ale družině důrazně doporučí, aby se při pátrání zaměřila na ni. Ve Strachotovi začíná pomalu klíčit nenávist k Loretě, vsugeruje si, že za to, že k nové víře konvertovala jen zhruba polovina obyvatel Šumského Rubu, může

ona, která podřívá jeho autoritu a sými rituály bojuje s boží mocí. V atmosféře strachu a nedůvěry, které ve vesnici panují, Strachotovo odhodlání bojovat s Loretou všemi možnými prostředky roste. Po smrti Jorana (druhá oběť spektry) začne postavy nutit, aby proti Loretě zasáhly, jinak tady všechny povraždí. Rozhodnutí je zatím na družině. **Po třetím záhadném úmrtí (Lidija)** se však Strachota rozhodne vzít to do vlastních rukou a společně se svými nejbližšími přívrženci **Loretu uvězní ve sklepě pod kostelem**. Do Strachotova chování se začínají vkrádat lehké prvky nepřičetnosti. O Loretině vině už nikterak nepochybuje a rozhodl se vynést nad ní Boží soud – Loretu chce upálit a poslat jí tak k jejich předkům, ve které tolik věří. Inspirován při volbě trestu ovšem není inkvizicí (ta v té době ještě nebyla), ale právě slovenským náboženstvím a jejich pohřbům žehem. Strachota to nevnímá jako vraždu, ale jako akt milosrdenství, kdy Loretu osvobodí od pout světa, se kterým už není spojena a kde se vše mění a pro Svaroga a pohanské rituály už tu není místo.

O tom, co se s Loretou nakonec stane, rozhodne postup družiny. Níže jsou nastíněny nejpravděpodobnější možnosti, co se může stát.

Družina odmítne Loretu upálit, proti Strachotovi použije násilí

Vesničané se postav obávají, rozhodně s nimi nebudou chtít měřit své fyzické síly. Jestliže se tedy družina rozhodne osvobodit Loretu násilím, bez problémů se jí to povede. Ovšem vztah vesničanů i Strachoty k nim bude velmi chladný a spolupráce na řešení záhadných vražd i Crhovy smrti bude téměř nulová. Přívrženci Strachoty mohou postavám klidně i lhát, aby svalili vinu na Loretu.

Družina se rozhodne Loretu nenápadně osvobodit

Loreta není nijak přehnaně hlídána, a tak se její nenápadné osvobození přímo nabízí. Za pomoci různých magických postupů (př. Neviditelnost, Éterický olej, Metamorfóza) to skutečně není žádný problém. Loretě tak může družina zachránit život, nicméně bude muset žrekyni někde schovat, protože záhadný útěk utvrdí vesničany v čele se Strachotou, že má Loreta skutečně nějakou větší moc, než doposud dávala najevo a může tedy být pachatelkou všech těch záhadných vražd.

Družina odmítne Loretu upálit, Strachotu přesvědčí argumenty

Tohle je asi nejlepší řešení, byť bude pro družinu nejobtížnější. Strachota je kvůli událostem posledních dnů téměř nepřičetný a donutit ho, aby uvažoval rozumně, není jednoduché. Nicméně, pokud má družina shromážděných dostatek důkazů a svědectví o akolytově smrti nebo záhadných vraždách, lze při dobrém roleplayingu Strachotu přesvědčit, že Loreta skutečně není ta, které by se měl obávat. Čím víc informací v této fázi druhé části družina má, tím snazší bude Strachotu přesvědčit. Ideální by bylo, kdyby měla za sebou rozhovor se Seveřany, kteří dají jasné vodítko, že Crha spáchal sebevraždu. Výhodné také je, pokud už má družina vyřešenou vyšetřovací linii s Loretou a ví o jejím románku s Ojřem. Družina by si při přesvědčování Strachoty měla utřídit veškeré zjištěné informace a udělat z nich nějaký závěr. Doporučení pro PJe: Pokud družina při sestavování toho, co se v Šumském Rubu vlastně děje, absolutně tápe a informace k sobě skládá zcela nahodile a bez přesvědčení, že se to tak skutečně stalo, nebo pokud si vymyslí nějakou cover verzi, kterou nepodporují žádná zjištěná fakta, měl by Strachota odmítnout Loretu propustit. Pokud si ovšem družina skutečně poskládá všechny informace a dokáže z nich alespoň něco vydedukovat, tak není k přesvědčení Strachoty nutné, aby si dokázali v tuto chvíli vytvořit komplexní obrázek toho, co se stalo.

Družina přesvědčí Strachotu, aby upálení odložil

Je možné, že postavy nebudou mít ještě dostatek informací (např. se budou teprve chystat na cestu za Seveřany), rozhodnou se tedy požádat Strachotu, aby jim dal víc času. Nebude to opět úplně jednoduché, Strachota se snaží zbavit Lorety co nejdříve, ale opět předložením nějakých indicií a také podrobného plánu, co chtějí postavy dělat dál, se povede kněze přesvědčit, aby s upálením Lorety počkal. Toto přesvědčování rozhodně není tak složité jako donutit Strachotu, aby žrekyni propustil. Výsledný efekt by měl ale nakonec být stejný, protože v případě odložení Loretina potrestání dojde ke čtvrté vraždě (Željko), a tudíž je jasné, že Loreta v tom nemůže mít prsty. Nadšení vesničanů pro potrestání Lorety se tím značně sníží a ani Strachota si vnitřně nedokáže upálení nadále obhájit, byť je stále přesvědčen, že je Loreta do podivné série vražd zapletená.

Družina s upálením Lorety souhlasí, nebo to neřeší

Jedna z pátracích linií ukazuje na možnou Loretinu vinu, takže se může stát, že některá družina bude věřit tomu, že je za tím skutečně ona. Případně se mohou nalézt družiny, které si dál pojedou svou linii vyšetřování a rozhodnou se, že nějaká Loreta je vlastně nezajímá. V obou případech tedy dojde den po třetí vraždě k vykonání trestu (viz scéna Upálení Lorety). Takové řešení je zásadním failem a **družina, která nechá upálit Loretu automaticky nepostupuje do finální části dobrodružství!**

Scéna Upálení Lorety

Pokud toto řešení družina připustí, mělo by k této scéně dojít někdy ke konci druhé části dobrodružství – nejdříve po vraždě Lidije (třetí oběť spektry), maximálně po 4 hodinách herního času.

Loreta je po vraždě Lidije zavřena v kobce pod kostelem, kde ji hlídají Strachotovi přívrženci. Další den ráno jí přijde Strachota vyslechnout (družina může tento výslech sledovat), obviní ji ze smrti akolyty Crhy i vesničanů a také z provozování bezbožných obětních rituálů a znesvěcení Lidmírova mrtvého těla. Loreta ostře odmítne souvislost se smrtí kohokoliv ve vesnici, zároveň ale přizná kremaci Lidmíra, o kterou ale požádala jeho manželka Alana. Žrekyně obviní Strachotu, že je tyran a snaží se prosadit víru ve svého Boha násilím. Také utrousí, že je možné, že Crhu zabil on, aby se zbavil konkurenta. Tím Strachotu rozlíčí, ten s ní okamžitě ukončí rozhovor a jen ji oznámí, že se rozhodl poskytnout ji milosrdenství a dovolit ji opustit tento svět v plamenech, jak to ona dovolila Lidmírovi.

Strachota poté rozkáže, aby vesničané připravili na prostranství před kostelem velkou hranici. Pozdě odpoledne je Loreta vyvedena ze svého podzemního vězení a je přivázána na hranici. Kněz Strachota před zapálením hranice vede tuto řeč (návrh, není třeba přesně dodržet):

„Smrt přišla do Šumského Rubu a vzala si mnoho našich přátel a sousedů. Tato žena praktikuje temné obětní rituály a pálí posvátná lidská těla v ohni. Skrze ní a její pohanskou víru se do těchto koutů vetřel ďábel a Bůh zde tak nemůže uplatnit svou moc a milosrdenství. Na jejích rukou je krev našich blízkých. Ona se neustále snaží podrývat boží autoritu a vede vás na scestí, aby vás udržela u dávno překonaného pohanství. Měli

bychom ji za to odsoudit k smrti, ale já jsem se rozhodl Loretě i vám všem ukázat, jak je Bůh milostivý. Nechci, aby Loreta dále musela trpět na tomto světě, který se vzdaluje jejím principům a v němž už pro ni není místo. Je to ona, kdo vám káže o moci ohně z hory Žár. Je to ona, kdo vám tvrdí, že po smrti se skrze očistné plameny dostanete do Návy a opět stanete po boku svých předků. Já jsem se rozhodl, poslat ji tam, kde by mělo být její místo – do minulosti po bok jejích předků a všech slavných žreků, jejichž čas už pominul. Skrze plameny pocítí Boží milosrdenství a dostane se na místa, po kterých touží! Zapalte hranici!“

Loreta začne prosit o milost, většina vesničanů vypadá vyděšeně. I Strachotovi příznivci jakoby se zalekli toho, kam až to všechno dospělo. Všichni po sobě bezradně koukají, nikdo neví, co má dělat. Až se nakonec tesař Jetmar rozhodne, vytrhne ze stojanu pochodeň a hranici z jedné strany zapálí. Pak se vyzývavě ohlédne na ostatní a když vidí, že se nikdo nemá k tomu, aby ho následoval, obejde hranici a zapálí ji i z druhé strany. Mnoho lidí prostrantví před kostelem opustí ještě dřív, než začnou Loretu olizovat plameny. Ostatní jen stojí, koukají a ve tvářích se jim zračí spíš hrůza než nějaké zadostiučinění.

Postavy mohou samozřejmě v kterékoliv fázi této scény do děje zasáhnout – vesničani jsou vystrašení, a tak nebudou klást postavám odpor a podřídí se jejich vůli.

Scéna Loreta odchází

Vrcholem druhé části dobrodružství by měl být souboj se spektrem. Po jejím poražení sice v Šumském Rubu ustanou vraždy, ale nálada zůstává pochmurná. Během vyšetřování bylo vyneseno na světlo mnoho tajemství, která měla zůstat skryta. Víra ve Strachotovu neomylnost byla podlomena poté, co se pokoušel upálit Loretu. Vesnici navíc stále sužují démoni vyvolaní Strachotou. Za této situace by družina měla končit druhou část spíš v jakémsi depresivním oparu, rozhodně se nekonají žádné slavnosti na jejich počest.

Kněz Strachota požádá družinu, aby po zabití spektry v Šumském Rubu ještě chvíli zůstala a dohlédla na to, že se vše vrátí do normálu. Během následujícího týdne se Loreta rozhodne, že již nechce sdílet životní prostor s lidmi, kteří by připustili, aby ji kněz upálil. Usmyslela si, že odejde ze Šumského Rubu, i když je to pro ni obtížné rozhodnutí, protože

musí opustit (alespoň na čas) kameníka Ojíře, který potřebuje svou práci ve vesnici, aby mohl živit děti.

Odjezd Lorety se neobejde bez povyku – část vesničanů nařiká a přemlouvá ji, aby zůstala, že je jejich posledním pojítkem s všemocným plamenem Žáru, malá část vesničanů (třeba tesař Jetmar) jejímu rozhodnutí tleská, jiní se stydí za to, co se v posledních dnech stalo a snaží se, aby se žrekyní nepřišli do styku. Přesto ani oni neodolají tomu, aby vyšli před dům, když Loreta s povozem a koněm, které získala výměnou za většinu svého skrovného majetku, odjíždí z vesnice.

Loreta ještě zastaví koně, stoupne si na povoz a promluví k vesničanům. Řeč je jen inspirační, bude ji třeba upravit podle postupu družiny ve druhé části:

„Podívejte se na sebe! Vaše oči mě vyprovázejí, ale ve vašem srdci už pro mě ani Svaroga není místo. Po mnoho let jsem vás chránila, léčila a odháněla od vás všechny demony a běsy. A jak jste se mi odvděčili? Chtěli jste mě upálit zaživa. Pokud si myslíte, že cizí bohové vás spasí, je to vaše volba. Já už zde nemám co pohledávat. Mířím směrem k hoře Žár, kde si stále ještě váží odkazu našich předků. Zde jsme ho sami a dobrovolně pošpinili, zašlapali do země... Modlím se za to, aby k vám byl Svarog milostivý, odpustil vám, že jste sešli z cesty. Pokud tak učiní, sejdem se opět v Návě a snad nám naši předkové odpustí, co jsme činili při naší cestě životem.“

Loreta je z chování vesničanů rozhořčená a skutečně se rozhodne uchýlit na horu Žár, aby tam načerpala nové vědomosti od nejzkušenějších žreků své doby. Ale naštvanost na obyvatele Šumského Rubu jí nevydrží tak dlouho, takže se posléze do vesnice vrátí a bude se snažit přijít na to, proč se všichni ve vesnici mění a jak tomu zabránit. Výsledky svého pátrání konzultuje se žreky na Žáru a její konečný souboj o záchranu Šumského Rubu je obsahem třetí části dobrodružství.

Časová osa

Harmonogram od příjezdu postav do Šumského Rubu je pouze přibližný. Velkou roli bude hrát chování družiny. PJ má dostatek volnosti, kdy jednotlivé události (především oběti spektry) do dobrodružství umístit. Není třeba dodržet časy útoků spektry, záleží na Pjovi.

-16 měsíců:	Konec první části a odjezd družiny z Šumského Rubu
-12 měsíců:	Příchod Nerakaše do Šumského Rubu
-39 dní:	Návštěva Crhy u skupiny severských obchodníků
-36 dní:	Crhovo nedělní kázání, ve kterém tepe hříchy vesničanů
-33 dní:	Odpolední Crhovo kázání pro děti, večer Crha spáchal sebevraždu
-32 dní:	Nález Crhova mrtvého těla
-31 dní:	Pohřeb Crhy
-28 dní:	Z Crhova mrtvého těla samovolně povstala spektra
0. den:	Příjezd družiny do Šumského Rubu
1. den:	Nález první oběti spektry (Lidmír)
2. den:	Scéna Ukradené tělo
3. - 5. den:	Nález druhé oběti spektry (Joran) - po cca 2 hodinách herního času Strachota povolí exhumaci Crhova těla Strachota tlačí na postavy, aby z vražd obvinily Loretu Scéna Crhova návštěva
5. - 7. den:	Nález třetí oběti spektry (Lidija) - po cca 3,5 hodinách herního času Uvěznění Lorety ve sklepení pod kostelem
7. - 8.den:	Scéna Upálení Lorety (pokud to družina připustí) Spor o upálení Lorety vždy předchází čtvrté oběti! Příjezd Nerakaše – vždy předchází souboji se spektrou
8. - 10.den:	Nález čtvrté oběti spektry (Željko) pokud postavy spektru nezastaví
po cca 10 dnech:	Scéna Loreta odchází + konec druhé části

Informace pro družinu po konci druhé části

Ať už pro družinu druhá část dobrodružství dopadla jakkoliv, PJ jí oznámí, že o tom, jestli postoupili do finále se dozvědí tradičně pomocí SMS. Zároveň jim řekne, že **mezi druhou a třetí částí dochází ke zvýšení úrovně postav o dva levely**. U postav, které nezasáhla spektra a nevysála jim úrovně, to bude znamenat přechod z PPZ na PPP. Vzhledem k tomu, že z informací na webu se hráči dozvěděli, že jejich postavy jsou na 4. úrovni, je možné, že s sebou nemusí mít potřebná pravidla. PJ jim proto nabídne zapůjčení pravidel, případně pomoc s postupem postav, pokud by ji družina potřebovala.

Hodnocení druhé části

Ví o Nerakašovi (max 2 body) (informaci získají sami, nečekají až jim to Strachota sdělí)	
Všimnou si Strachotových povahových změn (max 4 body) (čím dřív si všimnou, tím víc bodů, diskutují o tom?)	
Naleznou útržky kázání v Crhově pokoji (max 3 body)	
Spojí si útržky kázání s konkrétními lidmi (max 6 bodů) (jeden bod za každého člověka, kterého si spojí s útržkem kázání)	
Prosazují exhumaci Crhova těla (max 3 body)	
Ohledání Crhova mrtvého těla (max 2 body) (přijdou na abnormality – počet ran, hlína v ruce, zčernalý okraj rány)	
Výslechy kolem Crhovy smrti (max 5 bodů) (získají info o okolnostech smrti, kontroverzním kázání, Seveřanech, kázání pro děti atd.)	
Linie pátrání po pachateli Crhovy „vraždy“ (max 40 bodů) (u každé linie se hodnotí, zda si družina dokáže dát dohromady, co se skutečně stalo, ověřit alibi apod.)	

<ul style="list-style-type: none"> • Krása – Žanice (max 3 body) • Peníze – Željko (max 5 bodů) • Sláva – Smělmír (max 6 bodů) • Moc – Loreta (max 3 body) • Vědění – Jetmar (max 3 body) • Rozkoš – Reza (max 5 bodů) • Seveřané (max 15 bodů) 	
Řešení vražd a souboj se spektrem (max 40 bodů) <ul style="list-style-type: none"> • Hledají stopy v okolí – zvadlá tráva, vysátá zvířata atd. (max 2 body) • Řeší zabezpečení vesnice a hlídkování v nočních hodinách – čím vynalézavější, tím více bodů (max 10 bodů) • První oběť – Lidmír (max 4 body) – zjistí maximum informací • Druhá oběť – Joran (max 4 body) – zjistí maximum informací • Třetí oběť – Lidija (max 4 body) – zjistí maximum informací • Čtvrtá oběť – Željko (max 4 body) – zabrání vraždě • Boj se spektrem – příprava, taktika, pochopí čemu čelí (max 12 bodů) 	
Výslech Ilji (max 3 body) (dokáží zjistit, co se stalo)	
Ukradené tělo Lidmíra (max 2 body) (pochozí, co se stalo, nespojují s vraždami)	
Tažení proti Loretě (max 5 bodů) <ul style="list-style-type: none"> • násilí (0 bodů) • nenápadné osvobození (2 body) • odklad soudu (3 body) • přesvědčení argumenty (5 bodů) • upálení Lorety – družina automaticky nepostupuje do finále! 	
Hlídkování reálného času (max 5 bodů)	
Roleplay (max 10 bodů) <ul style="list-style-type: none"> • interakce uvnitř družiny (max 5 bodů) • hraní settingu + hraní hříchů (max 5 bodů) 	
CELKEM (max 130 bodů)	